

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Tiedonantoja

Tuomioistuin

TUOMIOISTUIN

2001/C 173/01

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 25 päivänä tammikuuta 2001 asiassa C-413/98 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) vastaan Frota Azul-Transportes e Turismo L^{da} (Euroopan sosiaalirahasto – Tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen vahvistaminen – Vahvistamista koskeva toimivalta – Toimivallan rajat)

1

2001/C 173/02

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 25 päivänä tammikuuta 2001 asiassa C-172/99 (Korkeimman oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Oy Liikenne Ab vastaan Pekka Liskojärvi ja Pentti Juntunen (Direktiivi 77/187/ETY – Työntekijöiden oikeuksien säilyttäminen yrityksen luovutuksen yhteydessä – Direktiivi 92/50/ETY – Julkiset palveluhankinnat – Muu julkinen kuljetuspalvelu kuin merikuljetus)

2

2001/C 173/03

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 30 päivänä tammikuuta 2001 asiassa C-36/98, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukevat Ranskan tasavalta, Portugalin tasavalta, Suomen tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio (Oikeudellinen perusta – Ympäristö – Neuvoston päätös, jolla on hyväksytty yhteistyötä Tonavan suojelussa ja kestävässä käytössä koskevan yleissopimuksen tekeminen – EY:n perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 ja 2 kohta (joista on muutettu tullut EY 175 artiklan 1 ja 2 kohta) – Vesivarojen hoidon käsite)

2

FI

2

(Jatkuu kääntöpuolella)

2001/C 173/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 1 päivänä helmikuuta 2001 rikosasiassa C-108/96 (Tribunal de première instance de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), jossa vastaajina ovat Dennis Mac Quen, Derek Pouton, Carla Godts, Youssef Antoun ja Grandvision Belgium SA, aiemmin Vision Express Belgium SA, vahingonkorvausvastuussa, Union professionnelle belge des médecins spécialistes en ophtalmologie et chirurgie oculairen osallistuessa asian käsittelyyn asianomistajana (EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan (josta on tullut EY 10 artikla) sekä 30, 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28, EY 43 ja EY 49 artikla) tulkinta – Kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään optikkoja suorittamasta eräitä näköön liittyviä tutkimuksia – Kansallinen lainsäädäntö, jolla rajoitetaan sellaisten laitteiden markkinointia, joilla voidaan suorittaa eräitä sellaisia näköön liittyviä tutkimuksia, joita saavat suorittaa vain silmälääkärit)	3
2001/C 173/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 1 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-66/99 (Finanzgericht Bremenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), D. Wandel GmbH vastaan Hauptzollamt Bremen (Yhteisön tullikoodeksi ja soveltamisasetus – Tuontitullivelan syntyminen – Ratkaiseva ajankohta – Tuontitullin alaisen tavarantoiminnan sääntöjen vastaisen tullivalvonnasta pois siirtämisen käsite – Alkuperätodistusten esittäminen – Vaikutus)	3
2001/C 173/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 1 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-237/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 93/37/ETY – Julkisia rakennusurakia koskevat sopimukset – Hankintaviranomaisen käsite)	4
2001/C 173/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 1 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-333/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmä – Kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonta – Kalastus-alusten ja saaliiden valvonta (asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohta) – Kalastustoiminnan väliaikainen kieltäminen (asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohta) – Rikosoikeudelliset tai hallinnolliset toimet säilyttämistä ja valvontaa koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomisesta vastuussa olevaa kohtaan (asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohta)	4
2001/C 173/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-350/99 (Arbeitsgericht Bremenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Wolfgang Lange vastaan Georg Schünemann GmbH (Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/533/ETY – Säännöllisen työpäivän tai työviikon pituus – Ylityötuntien tekemiseen sovellettava järjestelmä – Todistustaakkaa koskeva järjestelmä)	5
2001/C 173/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-219/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen, jota ei ole kiistetty – Direktiivi 95/16/EY)	6

2001/C 173/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-99/98, Itävallan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Teho- puolijohteita koskeva valtioneuvoston suunnitelma – Ilmoittaminen komissiolle – Ilmoituksen ja komission esittämien lisäkysymysten sisältö – Tutkinnalle asetetun määrärajan luonne ja pituus – Komission vastustusoikeus – EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohta (josta on tullut EY 88 artiklan 3 kohta))	7
2001/C 173/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-230/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyss- velvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on tullut EY 28 artikla) rikkominen – Kansallinen lainsäädäntö, joka koskee kumista valmistettuja, elintarvikkeiden sekä ruoka- ja juomavalmisteiden kanssa kosketuksissa olevia materiaaleja ja tuotteita – Vastavuoroinen tunnustaminen – Säännönmukaisen virallisen huomautuksen puuttuminen – Kanteen tutkimatta jättäminen)	7
2001/C 173/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 15 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-239/99 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Nachi Europe GmbH vastaan Hauptzollamt Krefeld (Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautu- minen – Asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan 2 kohta – Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyynnittullin muuttaminen – Pätevyyden arviointia koskeva ennakkoratkaisumenettely – Pääasian kantaja ei ole nostanut kumoamiskannetta asetuksesta)	8
2001/C 173/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-192/99 (High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Secretary of State for the Home Department, ex parte: Manjit Kaur, Justicen osallistuessa asian käsittelyyn (Euroopan unionin kansalaisuus – Jäsenvaltion kansalaisuus – Yhdistyneen kuningaskunnan ilmaisun kansalaiset määritelmästä antamat julistukset – Yhdistyneen kuningaskunnan merentakaisien alueiden kansalainen)	8
2001/C 173/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 20 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-205/99 (Tribunal Supremon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) ym. vastaan Administración General del Estado (Palvelujen vapaa liikkuvuus – Meriliikenteen kabotaasi – Hallinnollisen ennakkoluvan myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevat edellytykset – Julkisen palvelun velvoitteiden asettamiseen ja julkista palvelua koskevaan sopimukseen liittyvien menettelytapojen päällekkäinen soveltaminen)	9
2001/C 173/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-393/98 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ministério Público ja António Gomes Valente vastaan Fazenda Pública (Sisäisen verotus – Moottoriajoneuvoista kannettava erityisvero – Käytetyt ajoneuvot)	10
2001/C 173/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-408/98 (High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Divisional Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Abbey National plc vastaan Commissioners of Customs & Excise (Arvonlisävero – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 5 artiklan 8 kohta ja 17 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 kohta – Varallisuuskokonaisuuden siirto – Arvonlisäveron vähentäminen palveluista, jotka luovuttaja on hankkinut siirtoa varten – Tavarat ja palvelut, joita on käytetty verovelvollisen arvonlisäverollisissa liiketoimissa)	10

2001/C 173/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 22 päivänä helmikuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-52/99 ja C-53/99, (Cour du travail de Liège esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Office national des pensions (ONP) vastaan Gioconda Camarotto (C-52/99) ja Giuseppina Vignone (C-53/99) (Neuvoston asetus N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1248/92 – Sosiaaliturva – Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta – Etuuksien laskeminen – Laskentasääntöjen muuttaminen)	11
2001/C 173/18	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22 päivänä helmikuuta 2001 asiassa C-187/99 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Fazenda Pública vastaan Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L ^{da} (Sisäinen jalostusmenettely – Asetus N:o 1999/85 – Jalostustoimenpiteen tuottoaste – Toimivaltaisen tulliviranomaisen myöntämä lupa-asiakirja – Tämän viranomaisen mahdollisuus muuttaa tuottoastetta yksipuolisesti)	11
2001/C 173/19	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 6 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-278/98, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1994 – Viljakasvit ja naudanliha)	12
2001/C 173/20	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-273/99 P, Bernard Connolly vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Virantoimituksesta pidättäminen – Perustelut – Väitetty virhe – Henkilöstösääntöjen 11, 12 ja 17 artikla – Yhdenvertaisen kohtelun periaate)	12
2001/C 173/21	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 6 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-274/99 P, Bernard Connolly vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Henkilöstösääntöjen 11, 12 ja 17 artikla – Sananvapaus – Lojalisuusvelvollisuus – Virkamiehen asemaan kohdistuvan arvonnannon heikentäminen)	13
2001/C 173/22	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 yhdistetyissä asioissa C-397/98 ja C-410/98 (High Court of Justicen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Metallgesellschaft Ltd ym. (C-397/98), Hoechst AG ja Hoechst (UK) Ltd (C-410/98) vastaan Commissioners of Inland Revenue ja HM Attorney General (Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Yhtiöveroenakon maksaminen tytäryhtiön emoyhtiölleen jakamasta voitosta – Emoyhtiö, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa – Yhteisön oikeuden rikkominen – Palauttamiskanne tai vahingonkorvauskanne – Korot)	13
2001/C 173/23	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-405/98 (Stockholms tingsrättin esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Konsumentombudsmannen (KO) vastaan Gourmet International Products AB (GIP) (Tavaroiden vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artikla (joista on muutettuna tullut EY 28 ja EY 30 artikla) – Palvelujen tarjoamisen vapaus – EY:n perustamissopimuksen 56 ja 59 artikla (joista on muutettuina tullut EY 46 ja EY 49 artikla) – Alkoholijuomien mainontaa koskeva Ruotsin lainsäädäntö – Myyntijärjestelyt – Määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide – Perustelu kansanterveyden suojelulla)	14
2001/C 173/24	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-415/98 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Laszlo Bakcsi vastaan Finanzamt Fürstentfeldbruck (Arvonlisävero – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 6 kohta, 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta – Sekäkäytössä oleva tavara – Lukeminen verovelvollisen yksityisomaisuuteen tai liikeomaisuuteen – Yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran myynti – Yksityiseltä käytettynä ostettu tavara)	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 173/25	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-215/99 (Landesgericht Feldkirchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Friedrich Jauch vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter (Siirtotyöläisten sosiaaliturva – Huollettavaksi joutumista koskevan riskin kattamiseksi luotu Itävallan järjestelmä – Etuuksien luokittelu ja asuinpaikkaedellytyksen lainmukaisuus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 mukaan)	15
2001/C 173/26	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-266/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Juomaveden valmistamiseen tarkoitettun pintaveden laatu – direktiivi 75/440/ETY – Ihmisten käyttöön tarkoitettun veden valmistamisolosuhteet Bretagnessa)	16
2001/C 173/27	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-278/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Georgius van der Burgia vastaan (Tekniset standardit ja määräykset – Lähettimet, joille ei ole saatu tyyppihyväksyntää – Mainonta)	16
2001/C 173/28	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-316/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Saksan liittotasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/43/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	17
2001/C 173/29	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-97/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 97/52/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)	17
2001/C 173/30	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 8 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-266/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 91/676/ETY)	18
2001/C 173/31	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 13 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-379/98 (Landgericht Kielin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), PreussenElektra AG vastaan Schlesweg AG (Sähkö – Uusiutuvat energialähteet – Kansallinen säännös, jonka mukaan sähkönjakeluyritysten on ostettava sähköä vähimmäishinnoilla ja jonka mukaan tästä aiheutuvat kustannukset jaetaan näiden yritysten ja ylemmällä tuotantoportaalla toimivien verkko-operaattoriyritysten kesken – Valtiontuki – Yhteensopi- vuus tavaroiden vapaan liikkuvuuden kanssa)	18
2001/C 173/32	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-165/98 (Tribunal correctionnel d'Arlonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), André Mazzoleni vastaan Inter Surveillance Assistance SARL (Palvelujen tarjoamisen vapaus – Työntekijöiden määrääminen tietyn sopimuksen toteuttamista varten tilapäisesti työhön toiseen jäsenvaltioon – Direktiivi 96/71/EY – Taattu vähimmäis- palkka)	19
2001/C 173/33	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-265/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 95 artikla (josta on muutettuna tullut EY 90 artikla) – Moottoriajoneuvovero)	19

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	Sivu
2001/C 173/34	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-83/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 97/24/EY täytäntöönpanon laiminlyönti – Kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen osat ja ominaisuudet)	20
2001/C 173/35	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2001 (Conseil d'État'm esittämä ennakkoratkaisupyyntö), asiassa C-108/00, Syndicat des producteurs indépendants (SPI) vastaan Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtovero – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan toinen luettelukohta – Verotuksellisen liittymän määrittäminen – Mainospalvelut – Kolmannen välityksellä suoritettujen palvelujen luokittelu mainospalveluiksi)	21
2001/C 173/36	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 15 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-147/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Uimaveden laatu – Direktiivin 76/160/ETY riittämätön täytäntöönpano)	21
2001/C 173/37	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 26 päivänä lokakuuta 2000 asiassa C-447/98 P, Molkerei Grossbraunschhain GmbH ja Bene Nahrungsmittel GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Alkuperänimitysten suoja yhteisössä – Nimityksen Altenburger Ziegenkäse rekisteröintiä koskeva komission asetus – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Selvästi perusteeton valitus)	22
2001/C 173/38	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 15 päivänä joulukuuta 2000 asiassa C-86/98, (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Questore di Macerata vastaan Claudio Peroni (Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)	22
2001/C 173/39	Asia C-106/01: Court of Appealin, (England & Wales) (Civil Division), 22.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, Novartis Pharmaceuticals UK Limitedin hakemuksesta, vastaan The Licensing Authority Established by The Medicines Act 1968 (edustajanaan The Medicines Control Agency), väliintulijoina 1) Sangstat UK Ltd ja 2) Imtix-Sangstat UK Ltd	23
2001/C 173/40	Asia C-114/01: Korkeimman hallinto-oikeuden 5.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Outokumpu Chrome Oy:n vireille panemassa asiassa	24
2001/C 173/41	Asia C-129/01: Tribunale di Bolognan 20.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Condominio "Facchinei Orsini" vastaan Kone Ascensori SpA	25
2001/C 173/42	Asia C-137/01: Employment Tribunalin (Leeds) 12.1.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) P. Breckon 2) M. Barrett vastaan Secretary of State for Employment	25

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 173/43	Asiat C-138/01 ja C-139/01: Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshofin 28.2.2001 ja 14.2.2001 tekemillään päätöksillä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa Christa Neukomm vastaan Österreichischer Rundfunk ja Josef Lauer mann vastaan Österreichischer Rundfunk	25
2001/C 173/44	Asia C-145/01: Euroopan yhteisöjen komission 29.3.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	26
2001/C 173/45	Asia C-147/01: Verwaltungsgerichtshofin 23.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) Weber's Wine World HandelsgesmbH, 2) Ernestine Rathgeber, 3) Karl Schlosser, 4) Beta-Leasing GesmbH vastaan Abgabenberufungskommission Wien	27
2001/C 173/46	Asia C-148/01: Helleenien tasavallan 4.4.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2001/C 173/47	Asia C-149/01: Court of Appealin (Englanti & Wales) (Civil Division) 13.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan First Choice Holidays plc	28
2001/C 173/48	Asia C-150/01: Euroopan yhteisöjen komission 9.4.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	28
2001/C 173/49	Asia C-151/01 P: S.C.E.A. La Conquesten 9.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-215/00, S.C.E.A. La Conqueste vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 30.1.2001 antamasta määräyksestä	29
2001/C 173/50	Asia C-160/01: Sozialgericht Leipzigin 30.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Karen Mau vastaan Bundesanstalt für Arbeit	29
2001/C 173/51	Asia C-171/01: Verfassungsgerichtshofin, Wien, 2.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö "Gemeinsam Zajedno/ Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG" -nimisen vaaliryhmän vireille panemassa valitusasiassa	30
2001/C 173/52	Asia C-174/01: Euroopan yhteisöjen komission 23.4.2001 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne	30
2001/C 173/53	Asia C-177/01: Euroopan yhteisöjen komission 24.4.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	31
2001/C 173/54	Asia C-189/01: College van Beroep voor het bedrijfslevenin 26.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) H. Jippes, 2) Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren ja 3) Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren vastaan maatalous-, maisemansuojelu- ja kalastusministeri	31
2001/C 173/55	Asian C-88/00 poistaminen rekisteristä	32
2001/C 173/56	Asian C-403/00 poistaminen rekisteristä	32

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2001/C 173/57	Asian C-264/98 poistaminen rekisteristä	32
2001/C 173/58	Asian C-377/00 poistaminen rekisteristä	32
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2001/C 173/59	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin määräys 30 päivänä tammikuuta 2001 asiassa T-49/00, Industria pugliese olive in salamoia erbe aromatiche Snc (Iposea) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Yhteinen tullitariffi – Yhdistettyä nimikkeistöä muuttava asetus – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)	33
2001/C 173/60	Asia T-59/01: Albert Nardonon 13.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	33
2001/C 173/61	Asia T-60/01: Marie-Josée Bollendorffin 13.3.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	34
2001/C 173/62	Asia T-64/01: Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH:n 19.3.2001 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2001/C 173/63	Asia T-65/01: Internationale Fruchtimportgesellschaft Weichert & Co:n 19.3.2001 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2001/C 173/64	Asia T-69/01: Carmine Salvatore Trallin 23.3.2001 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne	35
2001/C 173/65	Asia T-77/01: El Territorio Histórico de Alava-Excma. Diputación Foral de Alavan ym. Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 30.3.2001 nostama kanne	36
2001/C 173/66	Asia T-83/01: Merck KgaA:n 10.4.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne.	37
2001/C 173/67	Asia T-84/01: Association Contre l'Horaire d'Etén 1.4.2001 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	37

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

25 päivänä tammikuuta 2001

asiassa C-413/98 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), *Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) vastaan Frota Azul-Transportes e Turismo L^{da}* (1)

(Euroopan sosiaalirahasto – Tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen vahvistaminen – Vahvistamista koskeva toimivalta – Toimivallan rajat)

(2001/C 173/01)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-413/98, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) vastaan Frota Azul-Transportes e Turismo L^{da}* ennakkoratkaisun Euroopan sosiaalirahaston tehtävistä 17 päivänä lokakuuta 1983 tehdyn neuvoston päätöksen 83/516/ETY (EYVL L 289, s. 38), päätöksen 83/516/ETY soveltamisesta 17 päivänä lokakuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2950/83 (EYVL L 289, s. 1) ja Euroopan sosiaalirahaston hoidosta 22 päivänä joulukuuta 1983 tehdyn komission päätöksen 83/673/ETY (EYVL L 377, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 25.1.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltion vahvistukseen siitä, ovatko tuen saldon maksupyyntöissä olevat tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevat tiedot oikein, on Euroopan sosiaalirahaston tehtävistä tehdyn päätöksen 83/516/ETY soveltamisesta 17 päivänä lokakuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2950/83 5 artiklan 4 kohdan mukaan sisällyttävä myös arviointi menojen vastaavuudesta hankkeeseen nähden sekä niiden perusteltavuudesta.
- 2) Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten päätöksen olla vahvistamatta Euroopan sosiaalirahaston yhteisrahoittamaan koulutushankkeeseen liittyvien tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen oikeellisuutta joitain menoja koskevilta osin sen vuoksi, että menot ovat perusteettomia tai kohtuuttomia, on katsottava olevan Euroopan yhteisöjen komissiolle osoitettu esitys siitä, etteivät menot ole rahoituskelpoisia.
- 3) Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten esityksestä pienentää kansallisen tuen määrää tai peruuttaa tuki niiden päätettyä olla vahvistamatta tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen oikeellisuutta tiettyjä menoja koskevilta osin on tehtävä komission lopullinen päätös, joka koskee tuen sitä osaa, joka vastaa Euroopan sosiaalirahaston tukea. Tällä komission tekemällä tuen saldon maksupyyntöä koskevalla lopullisella hyväksymispäätöksellä on vaikutuksia kansallisen tuen määrään.
- 4) Yhteisön oikeuden vastaista ei ole, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset vaativat puhtaasti turvaamistoinena kansallisen tukiosuuden ja Euroopan sosiaalirahaston tukiosuuden palauttamista ennen kuin komissio on tehnyt asiasta lopullisen päätöksen.
- 5) Asetuksen N:o 2950/83 5 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu koulutushankkeeseen liittyvän tuen saldon maksupyyntöissä olevien tosiseikkoja ja kirjanpitoa koskevien tietojen vahvistaminen ei estä jäsenvaltiota tutkimasta myöhemmin uudelleen tuen saldon maksupyyntöä ja esittämästä tarvittaessa komissiolle muutettua maksupyyntöä, jossa esitetään tuen määrän pienentämistä.

(1) EYVL C 33, 6.2.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

25 päivänä tammikuuta 2001

asiassa C-172/99 (Korkeimman oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Oy Liikenne Ab vastaan Pekka Liskojärvi ja Pentti Juntunen⁽¹⁾)

(Direktiivi 77/187/ETY – Työntekijöiden oikeuksien säilyttäminen yrityksen luovutuksen yhteydessä – Direktiivi 92/50/ETY – Julkiset palveluhankinnat – Muu julkinen kuljetuspalvelu kuin merikuljetus)

(2001/C 173/02)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

Asiassa C-172/99, jonka Korkein oikeus (Suomi) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Oy Liikenne Ab vastaan Pekka Liskojärvi ja Pentti Juntunen, ennakkoratkaisun työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY (EYVL L 61, s. 26) 1 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 25.1.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tilanne, jossa julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemistapojen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY mukaisesti toimitetun julkisia palveluja koskevan hankintamenettelyn seurauksena yritys jatkaa sellaista muuta kuin merikuljetusta koskevaa julkista kuljetuspalvelutoimintaa – kuten säännöllisen linja-autoliikenteen seutulinjojen liikennöintiä – jota on tähän asti hoitanut jokin toinen yritys, kuuluu työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY asialliseen soveltamisalaan sellaisena kuin se on direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa määriteltä.
- 2) Direktiivin 77/187/ETY 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että
 - tätä direktiiviä voidaan soveltaa tilanteessa, jossa niiden yritysten välillä ei ole välitöntä sopimussuhdetta, joille julkisoikeudellinen oikeushenkilö on peräkkäin antanut tehtäväksi direktiivin 92/50/ETY mukaisesti toimitetun,

julkisia palveluhankintoja koskevan hankintamenettelyn perusteella muun kuljetuspalvelun kuin merikuljetuksen suorittamisen, kuten säännöllisen linja-autoliikenteen seutulinjojen liikennöinnin.

- sellaisessa tilanteessa, josta on kyse kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävänä olevassa asiassa, direktiiviä 77/187/ETY ei voida soveltaa, koska asianomaisten yritysten välillä ei ole siirtynyt merkittävää aineellista liikeomaisuutta.

⁽¹⁾ EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

30 päivänä tammikuuta 2001

asiassa C-36/98, Espanjan kuningaskunta vastaan Euroopan unionin neuvosto, jota tukevat Ranskan tasavalta, Portugalin tasavalta, Suomen tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾)

(Oikeudellinen perusta – Ympäristö – Neuvoston päätös, jolla on hyväksytty yhteistyötä Tonavan suojelussa ja kestävässä käytössä koskevan yleissopimuksen tekeminen – EY:n perustamissopimuksen 130 s artiklan 1 ja 2 kohta (joista on muutettuina tullut EY 175 artiklan 1 ja 2 kohta) – Vesivarojen hoidon käsite)

(2001/C 173/03)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-36/98, Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään S. Ortiz Vaamonde) vastaan Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinä G. Houttuin ja D. Canga Fano), jota tukevat Ranskan tasavalta (asiamiehinä K. Rispal-Bellanger ja R. Nadal), Portugalin tasavalta (asiamiehinä L. Fernandes, M. Telles Romão ja P. Canelas de Castro), Suomen tasavalta (asiamiehinä H. Rotkirch ja T. Pynnä) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä R. Gosalbo Bono ja F. de Sousa Fialho), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan yhteistyötä Tonavan suojelussa ja kestävässä käytössä koskevan yleissopimuksen tekemisestä 24 päivänä marraskuuta 1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/825/EY (EYVL L 342, s. 18), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, ja J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: D. Louterman-Hubeau, on antanut 30.1.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.

- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta, Portugalin tasavalta, Suomen tasavalta ja Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

(¹) EYVL C 113, 11.4.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2001

rikosasiassa C-108/96 (Tribunal de première instance de Bruxellesin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), jossa vastaajina ovat Dennis Mac Quen, Derek Pouton, Carla Godts, Youssef Antoun ja Grandvision Belgium SA, aiemmin Vision Express Belgium SA, vahingonkorvausvastuussa, Union professionnelle belge des médecins spécialistes en ophtalmologie et chirurgie oculairen osallistuessa asian käsittelyyn asianomistajana (¹)

(EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan (josta on tullut EY 10 artikla) sekä 30, 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28, EY 43 ja EY 49 artikla) tulkinta – Kansallinen lainsäädäntö, jossa kielletään optikkoja suorittamasta eräitä näköön liittyviä tutkimuksia – Kansallinen lainsäädäntö, jolla rajoitetaan sellaisten laitteiden markkinointia, joilla voidaan suorittaa eräitä sellaisia näköön liittyviä tutkimuksia, joita saavat suorittaa vain silmälääkärit)

(2001/C 173/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-108/96, jonka Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat Dennis Mac Quen, Derek Pouton, Carla Godts, Youssef Antoun ja Grandvision Belgium SA, aiemmin Vision Express Belgium SA, vahingonkorvausvastuussa, Union professionnelle belge des médecins spécialistes en ophtalmologie et chirurgie oculairen osallistuessa asian käsittelyyn asianomistajana, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 5 artiklan (josta on tullut EY 10 artikla) sekä 30, 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28, EY 43 ja EY 49 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja M. Wathelet, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D.A.O. Edward (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 1.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tällä hetkellä voimassa olevan yhteisön oikeuden mukaan EY:n perustamissopimuksen 52 artikla (josta on muutettuina tullut EY 43 artikla) ei estä sitä, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tulkitsevat lääkärintointa koskevaa kansallista oikeutta siten, että kun kyse on asiakkaan puhtaasti optisten näkövikojen korjaamisesta objektiivisen näöntarkastuksen perusteella eli suorittamalla tutkimus, jossa asiakas ei itse määrittele hänellä olevia optisia vikoja, tarkastuksen saa kansanterveyden suojeluun liittyvistä syistä suorittaa ainoastaan erityisen pätevyyden omaava tiettyyn ammattikuntaan kuuluva henkilö, kuten silmälääkäri, eikä esimerkiksi optikko, joka ei ole lääkäri. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sijoittautumisvapautta koskevien perustamissopimuksen määräysten ja oikeusvarmuuden sekä kansanterveyden suojelun kannalta, onko toimivaltaisten kansallisten viranomaisten omaksuma kansallisen oikeuden tulkinta pätevä peruste pääasiassa kyseessä olevan rikosoikeudellisen vastuun toteamiselle.

(¹) EYVL C 158, 1.6.1996.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-66/99 (Finanzgericht Bremenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), D. Wandel GmbH vastaan Hauptzollamt Bremen (¹)

(Yhteisön tullikoodeksi ja soveltamisasetus – Tuontitullivellan syntyminen – Ratkaiseva ajankohta – Tuontitullin alaisen tavarahan sääntöjenvastaisen tullivalvonnasta pois siirtämisen käsite – Alkuperätodistusten esittäminen – Vaihtus)

(2001/C 173/05)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-66/99, jonka Finanzgericht Bremen (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa D. Wandel GmbH vastaan Hauptzollamt Bremen ennakkoratkaisun yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992, annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 75 artiklan, 201 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 2 kohdan, 203 artiklan 1 kohdan sekä 204 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 1.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tuontitullivelka syntyy yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 203 artiklan 1 kohdan mukaisesti tilanteessa, jossa tulliviranomaisen vastaanottamansa ilmoituksen todentamiseksi määräämää tavaran tarkastamista ei ole voitu tehdä sen takia, että tavara oli ilman toimivaltaisen tulliviranomaisen lupaa otettu väliaikaisesta varastointipaikasta.
- 2) Tuontitullivelan syntyminen asetuksen N:o 2913/92 203 artiklan 1 kohdan nojalla on mahdollista, vaikka tullitoimipaikan saaman tulli-ilmoituksen liitteenä oli muodollisesti asianmukaiset lomakkeella A annetut alkuperätodistukset ja vaikka tullivapausetuuskohdeltu oli sovellettavissa ilmoituksessa tarkoitettuihin tavaroihin.

(¹) EYVL C 136, 15.5.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-237/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta, jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 93/37/ETY – Julkisia rakennusurakiota koskevat sopimukset – Hankintaviranomaisen käsite)

(2001/C 173/06)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-237/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Nolin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehenään K. Rispal-Bellanger, F. Million ja S. Pailler), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehenään R.V. Magrill), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY (EYVL L 199, s. 54) ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan sellaisiin julkisiin rakennusurakoita koskeviin sopimuksiin liittyvien tarjouskilpailujen yhteydessä, jotka koskevat rakennusvirastojen ja edullisia vuokra-asuntoja tarjoavien osakeyhtiöiden rakentamia asuntoja, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La

Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekemettelyjen yhteensovittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/37/ETY ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Val-de-Marnen rakennusvirasto ei ole julkaissut Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sellaista sopimusta koskevaa ilmoitusta, joka koskee julkista hankintaa, josta on julkaistu ilmoitus Bulletin officiel des annonces des marchés publics issa 7.2.1995, koska Pariisin rakennusvirasto ei ole julkaissut Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sellaista sopimusta koskevaa ilmoitusta, joka koskee julkista hankintaa, josta on julkaistu ilmoitus Bulletin officiel des annonces des marchés publics issa 16.2.1995, ja koska edullisia vuokra-asuntoja tarjoava osakeyhtiö Logirel ei ole julkaissut Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sellaista sopimusta koskevaa ilmoitusta, joka koskee julkista hankintaa, josta on julkaistu ilmoitus Moniteur des travaux publics et du bâtiment issa 17.2.1995.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

1 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-333/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Yhteisön kalavarojen säilyttämis- ja hoitojärjestelmä – Kalastustoiminnan ja siihen liittyvien toimintojen valvonta – Kalastusalojen ja saaliiden valvonta (asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohta) – Kalastustoiminnan väliaikainen kieltäminen (asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohta) – Rikosoikeudelliset tai hallinnolliset toimet säilyttämistä ja valvontaa koskevan yhteisön lainsäädännön rikkomisesta vastuussa olevaa kohtaan (asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohta ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohta)

(2001/C 173/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-333/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään T. van Rijn ja B. Mongin) vastaan Ranskan tasavalta

(asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja C. Vasak), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 (EYVL L 24, s. 1) 5 artiklan 2 kohdan ja tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 (EYVL L 207, s. 1) 1 artiklan 1 kohdan, kun niitä luetaan yhdessä, asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan, kun niitä luetaan yhdessä, mukaisia velvoitteitaan, koska

- se ei ole antanut tarkoituksenmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä niiden kiintiöiden käyttämisestä, jotka oli sille myönnetty kalastusvuosiksi 1988 ja 1990;
- se ei ole kalastusvuosina 1988 ja 1990 varmistanut, että lajien säilyttämistä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan, valvomalla riittävästi kalastustoimintoja ja tarkastamalla asianmukaisesti kalastusaluksia sekä saaliiden aluksista purkamisia ja saaliiden rekisteröimistä;
- se ei ole kalastusvuosina 1988 ja 1990 väliaikaisesti kieltänyt kalastusta Ranskan lipun alla purjehtivilta tai siellä rekisteröidyiltä aluksilta, vaikka pyydettyjen saaliiden arvioitiin täyttävän vastaavan kiintiön, ja koska se on kieltänyt kalastuksen lopullisesti vasta sitten, kun kiintiö oli jo reilusti ylitetty,

ja

- se ei ole kalastusvuosina 1988 ja 1990 ryhtynyt rikos- tai hallinto- oikeudellisiin toimiin alusten päälliköitä tai muita sellaisia henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa kalastuksesta kalastuskieltojen antamisen jälkeen,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward (esittelevä tuomari), P. Jann ja L. Sevón; julkisasiamies: S. Alber; kirjaaja: R. Grass, on antanut 1.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut kalavarojen säilyttämistä ja hoitoa koskevasta yhteisön järjestelmästä 25 päivänä tammikuuta 1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan ja tietyistä kalastustoiminnan valvontatoimenpiteistä 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdan, kun niitä luetaan yhdessä, asetuksen N:o 2241/87 11 artiklan 2 kohdan sekä asetuksen N:o 170/83 5 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 2 kohdan, kun niitä luetaan yhdessä, mukaisia velvoitteitaan, koska

- se ei ole kalastusvuosina 1988 ja 1990 antanut tarkoituksenmukaisia yksityiskohtaisia sääntöjä sille näiksi kalastusvuosiksi myönnettyjen kiintiöiden käyttämisestä ja koska se ei ole varmistanut, että lajien säilyttämistä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä noudatetaan, valvomalla riittävästi kalastustoimintoja ja tarkastamalla asianmukaisesti kalastusaluksia, saaliiden aluksista purkamisia ja saaliiden rekisteröimistä;
- se ei ole kalastusvuosina 1988 ja 1990 väliaikaisesti kieltänyt Ranskan lipun alla purjehtivilta tai sen alueella rekisteröidyiltä aluksilta kalastusta, vaikka pyydettyjen saaliiden katsottiin täyttäneen vastaavan kiintiön, ja koska se tietyissä tapauksissa on kieltänyt kalastuksen vasta sen jälkeen, kun kiintiö oli jo reilusti ylitetty,

ja koska

- se ei ole kalastusvuosina 1988 ja 1990 ryhtynyt rikosoikeudellisiin tai hallinnollisiin toimiin alusten päälliköitä tai muita sellaisia henkilöitä vastaan, jotka ovat vastuussa kalastuksesta kalastuskieltojen antamisen jälkeen.

- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

8 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-350/99 (Arbeitsgericht Bremenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Wolfgang Lange vastaan Georg Schünemann GmbH⁽¹⁾

(Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsuhteessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/533/ETY – Säännöllisen työpäivän tai työviikon pituus – Ylityötuntien tekemiseen sovellettava järjestelmä – Todistustaakkaa koskeva järjestelmä)

(2001/C 173/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-350/99, jonka Arbeitsgericht Bremen (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen

käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Wolfgang Lange vastaan Georg Schünemann GmbH ennakkoratkaisun työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhhteessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY (EYVL L 288, s. 32) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 8.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhhteessa sovellettavista ehdoista 14 päivänä lokakuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/533/ETY 2 artiklan 2 kohdan i alakohtaa on tulkittava siten, että tämä säännös ei koske ylityötuntien tekemistä. Edellä mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdasta seuraa kuitenkin, että työnantajan on saatettava työntekijän tietoon se, mitä on sovittu, kun kysymys on luonteeltaan sellaisesta työsopimuksen tai työsuhteen olennaisesta kohdasta, jonka nojalla työntekijä on velvollinen tekemään ylityötunteja jo pelkästään sillä perusteella, että työnantaja sitä vaatii. Tämä tieto on annettava samalla tavalla kuin mitä direktiivissä säädetään niistä seikoista, jotka nimenomaisesti mainitaan sen 2 artiklan 2 kohdassa. Tieto voidaan analogisesti sen säännön kanssa, jota sovelletaan muun muassa säännölliseen työaikaan direktiivin 2 artiklan 3 kohdan nojalla, antaa esimerkiksi viittaamalla asiaa koskeviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin tai johtosääntöjen määräyksiin tai työehtosopimuksiin.
- 2) Direktiivin 91/533/ETY yhdessäkään säännöksessä ei edellytetä, että sellaista työsopimuksen tai työsuhteen olennaista kohtaa, jota ei ole mainittu työntekijälle annetussa asiakirjassa tai jota ei ole siinä mainittu riittävällä täsmällisyydellä, olisi pidettävä pätemättömänä.
- 3) Direktiivissä 91/533/ETY ei edellytetä eikä kielletä sitä, että kansallinen tuomioistuin soveltaa niitä kansallisen oikeuden periaatteita, joissa oletetaan todistustaakka laiminlyödyksi, jos oikeudenkäynnin osapuoli ei ole täyttänyt lakisääteisiä dokumentointivelvoitteitaan silloin, kun työnantaja on rikkonut laissa säädettyä tiedottamisvelvoitettaan.

(¹) EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

14 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-219/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen, jota ei ole kiistetty – Direktiivi 95/16/EY)

(2001/C 173/09)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-219/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään H. van Lier), vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinhän K. Rispal-Bellanger ja D. Colas), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden hissejä koskevan lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/16/EY (EYVL L 213, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen ja N. Colneric (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden hissejä koskevan lainsäädännön lähentämisestä 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/16/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

15 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-99/98, Itävallan tasavalta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne – Tehopuolijohteita koskeva valtioneuvoston suunnitelma – Ilmoittaminen komissiolle – Ilmoituksen ja komission esittämien lisäkysymysten sisältö – Tutkinnalle asetetun määräjän luonne ja pituus – Komission vastustus-oikeus – EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohta (josta on tullut EY 88 artiklan 3 kohta))

(2001/C 173/10)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-99/98, Itävallan tasavalta (asiamiehenään W. Okresek) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä V. Kreuzschitz ja P.F. Nemitz), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) mukaisen virallisen tutkimusmenettelyn aloittamisesta 9 päivänä helmikuuta 1998 tehdyn komission päätöksen SG(98)D/1124, joka koskee Siemens Bauelemente OHG:lle, kotipaikka Villach (Itävalta), myönnettyä valtiontukea nro C 84/97 (entinen N 509/96), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: kuudennen jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, joka hoitaa presidentin tehtäviä, jaostojen puheenjohtajat A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissechet, P. Jann, L. Sevón ja R. Schintgen, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 15.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan (josta on tullut EY 88 artiklan 2 kohta) mukaisen virallisen tutkimusmenettelyn aloittamisesta 9 päivänä helmikuuta 1998 tehty komission päätös SG(98)D/1124, joka koskee Siemens Bauelemente OHG:lle myönnettyä valtiontukea nro C 84/97 (entinen N 509/96), kumotaan.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

15 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-230/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysohjeiden noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on tullut EY 28 artikla) rikkominen – Kansallinen lainsäädäntö, joka koskee kumista valmistettuja, elintarvikkeiden sekä ruoka- ja juomavalmisteiden kanssa kosketuksissa olevia materiaaleja ja tuotteita – Vastavuoroinen tunnustaminen – Säännönmukaisen virallisen huomautuksen puuttuminen – Kanteen tutkimatta jättäminen)

(2001/C 173/11)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-230/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinä H. van Lier ja O. Couvert-Castéra) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinä J.-F. Dobelle sekä R. Loosli-Surrans ja K. Rispal-Bellanger), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on tullut muutettuna EY 28 artikla) mukaisia veloitteita, koska se on tehnyt 9.11.1994 päätöksen, joka koskee kumista valmistettuja, elintarvikkeiden sekä ruoka- ja juomavalmisteiden kanssa kosketuksissa olevia materiaaleja ja tuotteita (JORF 2.12.1994, s. 17029), säätämättä nimenomaisesti muissa jäsenvaltioissa lain mukaan noudatettavien teknisten sääntöjen, standardien ja valmistusmenetelmien tunnustamisesta sekä tähän liittyvien toisessa jäsenvaltiossa virallisesti tunnustetun valvonta- ja tarkastusyksikön tai laboratorion suorittamien tarkastusten ja testien tulosten tunnustamisesta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissechet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein), on antanut 15.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

15 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-239/99 (Finanzgericht Düsseldorfin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Nachi Europe GmbH vastaan Hauptzollamt Krefeld⁽¹⁾

(Yhteinen kauppapolitiikka – Polkumyynniltä suojautuminen – Asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan 2 kohta – Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyynitullin muuttaminen – Pätevyyden arviointia koskeva ennakkoratkaisumenettely – Pääasian kantaja ei ole nostanut kumoamiskannetta asetuksesta)

(2001/C 173/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-239/99, jonka Finanzgericht Düsseldorf (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Nachi Europe GmbH vastaan Hauptzollamt Krefeld ennakkoratkaisun Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyynitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2849/92 (EYVL L 286, s. 2) 1 artiklan 2 kohdan pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 15.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-163/94 ja T-165/94, NTN Corporation ja Koyo Seiko vastaan neuvosto, 2.5.1995 antama tuomio ja yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-245/95 P, komissio vastaan NTN ja Koyo Seiko, 10.2.1998 antama tuomio eivät vaikuta Japanista peräisin olevien kuulalaakerien, joiden suurin ulkohalkaisija on yli 30 millimetriä, tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 1739/85 käyttöön otetun lopullisen polkumyynitullin muuttamisesta 28 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2849/92 1 artiklan 2 kohdan pätevyteen siltä osin kuin siinä vahvistetaan Nachi Fujikoshin valmistamiin kuulalaakereihin sovellettava polkumyynitulli.

Näiden tuotteiden tuoja, eli Nachi Europe GmbH, jolla epäilemättä oli oikeus nostaa kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa näitä tuotteita koskevan polkumyynitullin kumoamiseksi, mutta joka ei ole tätä oikeutta käyttänyt, ei voi myöhemmin kansallisessa tuomioistuimessa väittää tämän polkumyynitullin olevan pätemätön. Kansallinen tuomioistuin on tällaisessa tapauksessa sidottu

asetuksen N:o 2849/92 1 artiklan 2 kohdan nojalla Nachi Fujikoshi Corporationin valmistamiin ja Nachi Europe GmbH:n tuomiin kuulalaakereihin sovellettavan polkumyynitullin lopulliseen luonteeseen.

⁽¹⁾ EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-192/99 (High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Crown Office) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Secretary of State for the Home Department, ex parte: Manjit Kaur, Justicen osallistuessa asian käsittelyyn⁽¹⁾

(Euroopan unionin kansalaisuus – Jäsenvaltion kansalaisuus – Yhdistyneen kuningaskunnan ilmaisun kansalaiset määritelmästä antamat julistukset – Yhdistyneen kuningaskunnan merentakaisten alueiden kansalainen)

(2001/C 173/13)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-192/99, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa The Queen vastaan Secretary of State for the Home Department, ex parte: Manjit Kaur, Justicen osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 8 ja 8 a artiklan (joista on muutettu tullut EY 17 ja EY 18 artikla), Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ilmaisun kansalaiset määritelmästä antaman julistuksen (EYVL 1972, L 73, s. 196), joka on liitetty Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä Euroopan yhteisöihin tehdyn sopimuksen päätösasiakirjaan, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ilmaisun kansalaiset määritelmästä antaman uuden julistuksen (EYVL 1983, C 23, s. 1) ja jäsenvaltion kansalaisuudesta annetun julistuksen N:o 2 (EYVL 1992, C 191, s. 98), joka on liitetty Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen, tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 20.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Määritettäessä sitä, onko henkilö yhteisön oikeuden kannalta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen, on tutkittava Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen vuonna 1982 ilmaisun kansalaiset määritelmästä antamaa julistusta, jolla on korvattu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin hallituksen vuonna 1972 ilmaisun kansalaiset määritelmästä antama julistus, joka on liitetty Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä Euroopan yhteisöihin tehdyn sopimuksen päätösasiakirjaan.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

20 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-205/99 (Tribunal Supremo esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) ym. vastaan Administración General del Estado (¹)

(Palvelujen vapaa liikkuvuus – Meriliikenteen kabotaasi – Hallinnollisen ennakkoluvan myöntämistä ja voimassa pitämistä koskevat edellytykset – Julkisen palvelun velvoitteiden asettamiseen ja julkista palvelua koskevaan sopimukseen liittyvien menettelytapojen päällekkäinen soveltaminen)

(2001/C 173/14)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-205/99, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) ym. vastaan Administración General del Estado ennakkoratkaisun palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 (EYVL L 364, s. 7) 1, 2 ja 4 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann ja M. Wathelet sekä tuomarit D.A.O. Edward, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr ja C.W.A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 20.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi) 7 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92 4 ja 1 artiklassa yhdessä tarkasteltuina sallitaan se, että edellytykseksi säännöllisten merikabotaasipalvelujen tarjoamiselle saarille, saarilta sekä niiden välillä asetetaan hallinnollinen ennakkolupa, ainoastaan, jos
 - voidaan osoittaa, että on olemassa julkista palvelua koskeva todellinen tarve sen takia, että vapaassa kilpailutilanteessa säännölliset kuljetuspalvelut jäisivät riittämättömiksi
 - voidaan myös osoittaa, että kyseinen hallinnollinen ennakkolupajärjestelmä on tarpeellinen ja oikeassa suhteessa tavoitteeseensa nähden
 - tällainen järjestelmä perustuu objektiivisiin perusteisiin, jotka ovat syrjimättömiä ja jotka ovat etukäteen asianomaisten yritysten tiedossa.
- 2) Yhteisön oikeuden mukaan jäsenvaltio voi sisällyttää sellaisen hallinnollisen ennakkoluvan myöntämistä ja voimassa pitämistä koskeviin edellytyksiin, jolla yhteisön laivanvarustajalle asetetaan julkisen palvelun velvoitteita, edellytyksen, jonka avulla on mahdollista arvioida kyseisen laivanvarustajan vakavaraisuutta, kuten vaatimuksen siitä, että laivanvarustaja on maksanut veroihin tai sosiaaliturvamaksuihin liittyvät velkansa, mikä antaa näin ollen mainitulle jäsenvaltiolle mahdollisuuden valvoa kyseisen laivanvarustajan palvelun tarjoamisen kapasiteettia, edellyttäen, että kyseistä edellytystä sovelletaan ketään syrjimättä.
- 3) Asetuksen N:o 3577/92 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että siinä sallitaan jäsenvaltion asettaa meriliikenneyrityksille julkisen palvelun velvoitteita saman laivalinjan tai -reitien osalta ja tehdä päällekkäisellä tavalla muiden yritysten kanssa kyseisen asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja julkista palvelua koskevia sopimuksia osallistumisesta samaan säännölliseen liikenteeseen saarille, saarilta sekä niiden välillä, edellyttäen, että voidaan osoittaa julkista palvelua koskeva todellinen tarve, että kyseinen päällekkäinen soveltaminen toteutetaan ketään syrjimättä ja että se on oikeutettu suhteessa yleistä etua koskevaan tavoitteeseen.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-393/98 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ministério Público ja António Gomes Valente vastaan Fazenda Pública⁽¹⁾

(Sisäinen verotus – Moottoriajoneuvoista kannettava erityisvero – Käytetyt ajoneuvot)

(2001/C 173/15)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-393/98, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ministério Público ja António Gomes Valente vastaan Fazenda Pública ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 90 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D.A.O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 22.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Se, että komissio tietyn lainsäädännön osalta luopuu jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisestä koskevasta menettelystä jäsenvaltiota vastaan, ei vaikuta kyseisen jäsenvaltion ylimmäntasoisesta tuomioistuimesta velvollisuuteen esittää tämän lainsäädännön osalta yhteisöjen tuomioistuimelle yhteisön oikeutta koskeva kysymys EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan kolmannen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 234 artiklan kolmas kohta) nojalla.
- 2) Se, että jäsenvaltio soveltaa toisista jäsenvaltioista tuotuihin käytettyihin ajoneuvoihin verojärjestelmää, jossa ajoneuvon arvon todellinen aleneminen lasketaan yleisellä ja abstraktilla tavalla laissa, asetuksessa tai hallinnollisessa määräyksessä määritettyjen arviomäärien perusteiden tai asteikkojen nojalla, on perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan sallittua, kunhan näiden perusteiden tai asteikkojen avulla kyetään takaamaan, että tällaisesta ajoneuvosta kannettavan veron määrä ei missään tapauksessa ylitä vastaavan kyseisessä jäsenvaltiossa jo rekisteröidyn käytetyn ajoneuvon arvoon sisältyvää verosta jäljellä olevaa määrää.

⁽¹⁾ EYVL C 397, 19.12.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-408/98 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Divisional Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Abbey National plc vastaan Commissioners of Customs & Excise⁽¹⁾

(Arvonlisävero – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 5 artiklan 8 kohta ja 17 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 5 kohta – Varallisuuskokonaisuuden siirto – Arvonlisäveron vähentäminen palveluista, jotka luovuttaja on hankkinut siirtoa varten – Tavarat ja palvelut, joita on käytetty verovelvollisen arvonlisäverollisissa liiketoimissa)

(2001/C 173/16)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-408/98, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Abbey National plc vastaan Commissioners of Customs & Excise ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 5 artiklan 8 kohdan ja 17 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D.A.O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 22.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Kun jäsenvaltio on käyttänyt jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 5 artiklan 8 kohdassa myönnettyä valintamahdollisuutta, minkä johdosta varallisuuskokonaisuuden tai sen osan siirtoa ei pidetä tavaroiden luovutuksena, kulut, joita luovuttajalle on aiheutunut siirron toteuttamista varten hankituista palveluista, ovat osa kyseisen verovelvollisen yleiskuluja ja niillä näin ollen on lähtökohtaisesti suora ja välitön yhteys kyseisen verovelvollisen kaikkeen taloudelliseen toimintaan. Jos luovuttaja näin ollen tekee samanaikaisesti sekä vähennykseen

oikeuttavia että vähennykseen oikeuttamattomia liiketoimia, kuuden-
nen direktiivin 77/388/ETY 17 artiklan 5 kohdasta seuraa, että
verovelvollisella on oikeus vähentää vain se arvonlisäveron osa, joka
vastaa ensin mainittujen liiketoimien suhteellista osuutta. Jos niillä
erilaisilla palveluilla, jotka luovuttaja on hankkinut toteuttaakseen
varallisuuskokonaisuuden tai sen osan siirron, on kuitenkin suora ja
välitön yhteys kyseisen verovelvollisen taloudellisen toiminnan selvästi
rajattuun osaan siten, että näistä palveluista aiheutuneet kustannuk-
set ovat osa yrityksen kyseisen osan yleiskuluista, ja jos kaikki
yrityksen tämän osan liiketoimet ovat arvonlisäverollisia, verovelvollis-
nen voi vähentää näiden palvelujen hankkimisesta aiheutuneisiin
kuluihin sisältyneen arvonlisäveron kokonaisuudessaan.

(¹) EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

22 päivänä helmikuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-52/99 ja C-53/99, (Cour du travail
de Liègen esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Office natio-
nal des pensions (ONP) vastaan Gioconda Camarotto
(C-52/99) ja Giuseppina Vignone (C-53/99) (¹)

(Neuvoston asetus N:o 1408/71, sellaisena kuin se on
muutettuna asetuksella N:o 1248/92 – Sosiaaliturva –
Vakuutus vanhuuden ja kuoleman varalta – Etuuksien
laskeminen – Laskentasääntöjen muuttaminen)

(2001/C 173/17)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen
tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-52/99 ja C-53/99, jotka Cour du travail
de Liège (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen
177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen
tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa
tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa Office national des
pensions (ONP) vastaan Gioconda Camarotto (C-52/99) ja
Giuseppina Vignone (C-53/99) ennakkoratkaisun sosiaalitur-
vajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin pal-
kattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja
heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2),
sellaisena kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvos-
ton asetuksella N:o 1248/92 (EYVL L 136, s. 7), 95 a artiklan
tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien
kokoontumisessa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä
tuomarit D.A.O. Edward (esittelevä tuomari) ja P. Jann, julkisa-
siamies: S. Alber, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,
on antanut 22.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on
seuraava:

1) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkui-
viin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoit-
tajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971
annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena
kuin se on muutettuna 30.4.1992 annetulla neuvoston asetuk-
sella N:o 1248/92, 95 a artiklaa, joka sisältää asetuksen
N:o 1248/92 soveltamista koskevat siirtymäsäännökset, sovel-
letaan eläkkeensaajiin, jotka olivat nostaneet ennen viimeksi
mainitulla asetuksella tehtyjä muutoksia kansallisessa tuo-
mioistuimessa kanteen, jossa he vaativat eläkeoikeutta vastusta-
malla päällekkäisyyden estävien kansallisten säännösten sovel-
tamista ja jota ei ollut vielä uusien säännösten voimaantullessa
ratkaistu lainvoimaisella päätöksellä.

2) Kansallisen tuomioistuimen on ensinnäkin tutkittava, edellyte-
täänkö kansallisessa lainsäädännössä muutoshakemuksen esit-
tämistä joko toimivaltaiselle sosiaaliturvalaitokselle säädettyssä
määräajassa vaadittuja muotomääräyksiä noudattaen tai tuo-
mioistuimelle itselleen sovellettavien menettelysääntöjen mukai-
sesti. Toiseksi tämän tuomioistuimen on tarkistettava, etteivät
nämä vaatimukset ole epäedullisempia kuin kansallisen oikeus-
järjestyksen mukaisia vastaavia tilanteita koskevat vaatimukset
ja ettei niillä tehdä asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se
on muutettuna asetuksella N:o 1248/92, mukaisten oikeuksien
käyttämistä käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman
vaikeaksi.

(¹) EYVL C 100, 10.4.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(toinen jaosto)

22 päivänä helmikuuta 2001

asiassa C-187/99 (Supremo Tribunal Administrativon esit-
tämä ennakkoratkaisupyyntö), Fazenda Pública vastaan
Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L^{da} (¹)

(Sisäinen jalostusmenettely – Asetus N:o 1999/85 – Jalostus-
toimenpiteen tuottoaste – Toimivaltaisen tulliviranomaisen
myöntämä lupa-asiakirja – Tämän viranomaisen mahdolli-
suus muuttaa tuottoastetta yksipuolisesti)

(2001/C 173/18)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-187/99, jonka Supremo Tribunal Administrativo
(Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen

tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Fazenda Pública vastaan Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L^{da}, Ministério Públicon osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 (EYVL L 188, s. 1) ja etenkin sen 11 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 22.2.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Sisäisestä jalostusmenettelystä 16 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1999/85 11 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta ainoastaan sisäistä jalostusmenettelyä koskevan luvan myöntämisellä oleviin ehtoihin ja edellytyksiin vaan myös lupa-asiakirjassa luvanhaltijalle asetettuihin, kyseisen menettelyn käyttöä tai toimintaa koskeviin ehtoihin ja että tulliviranomainen voi näin ollen muuttaa lupaa myöntäessään vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, jos havaitaan, että menettelyssä on saatu aikaan luvassa vahvistettua tuottoastetta korkeampi tuottoaste.
- 2) Se, että tulliviranomainen muuttaa luvassa vahvistamaansa tuottoastetta yksipuolisesti, vaikka on näytetty, että tulliviranomainen on valvonut ja tarkastanut luvanhaltijan toimintaa ennen luvan myöntämistä, ei ole asetuksen N:o 1999/85 tai oikeusvarmuuden periaatteen vastaista.

⁽¹⁾ EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

6 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-278/98, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1994 – Viljakasvit ja naudanliha)

(2001/C 173/19)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-278/98, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinnään M.A. Fierstra ja N. Wijmenga) vastaan Euroopan yhteisö-

jen komissio (asiamiehenään H. van Vliet), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1994 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 6 päivänä toukokuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/358/EY (EYVL L 163, s. 28) siltä osin kuin siinä ei myönnetä yhteisön rahoitusta niitä 16 378 716, 63 Alankomaiden guldenin suuruisia menoja varten, jotka ovat aiheutuneet kantajana olevalle jäsenvaltiolle vientitukien ennakkomaksujen suorittamisesta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 6.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 26.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-273/99 P, Bernard Connolly vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Virantoimituksesta pidättäminen – Perustelut – Väitetty virhe – Henkilöstösääntöjen 11, 12 ja 17 artikla – Yhdenvertaisen kohtelun periaate)

(2001/C 173/20)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-273/99, Bernard Connolly, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan asianajajat J. Sambon ja P.-P. van Gehuchten, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa

T-203/95, Connolly vastaan komissio, 19.5.1999 antaman tuomion (Kok. H. 1999, s. I-A-83 ja II-443) kumoamista, ja jossa valittajan vastapuolena on Euroopan yhteisöjen komissio, (asiamiehinään G. Valsesia ja J. Currall, avustajanaan asianajaja D. Waelbroeck), yhteisöjen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Connolly veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

6 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-274/99 P, Bernard Connolly vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Muutoksenhaku – Henkilöstö – Kurinpitomenettely – Henkilöstösääntöjen 11, 12 ja 17 artikla – Sananvapaus – Lojalisuusvelvollisuus – Virkamiehen asemaan kohdistuvan arvonnannon heikentäminen)

(2001/C 173/21)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-274/99 P, Bernard Connolly, Euroopan yhteisöjen komission entinen virkamies, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajinaan J. Sambon ja P.-P. van Gehuchten, prosessiosoite Luxemburgissa, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asioissa T-34/96 ja T-163/96, Connolly vastaan komissio, 19.5.1999 antaman tuomion (Kok. H. 1999, s. I-A-87 ja II-463) kumoamista, vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään G. Valsesia ja J. Currall, joita avustaa D. Waelbroeck), yhteisöjen tuomioistuimien toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 6.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Connolly veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

yhdistetyissä asioissa C-397/98 ja C-410/98 (High Court of Justice esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Metallgesellschaft Ltd ym. (C-397/98), Hoechst AG ja Hoechst (UK) Ltd (C-410/98) vastaan Commissioners of Inland Revenue ja HM Attorney General (¹)

(Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Yhtiöveroennakon maksaminen tytäryhtiön emoyhtiölleen jakamasta voitosta – Emoyhtiö, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa – Yhteisön oikeuden rikkominen – Palauttamiskanne tai vahingonkorvauskanne – Korot)

(2001/C 173/22)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Yhdistetyissä asioissa C-397/98 ja C-410/98, jotka High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäviksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Metallgesellschaft Ltd ym. (C-397/98), Hoechst AG ja Hoechst (UK) Ltd (C-410/98) vastaan Commissioners of Inland Revenue ja HM Attorney General, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6 ja 52 artiklan (joista on muutettu tullut EY 12 ja EY 43 artikla), EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan (josta on tullut EY 48 artikla) ja/tai EY:n perustamissopimuksen 73 b artiklan (josta on tullut EY 56 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuimien (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D.A.O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltion sellainen verolainsäädäntö, josta on kyse pääasi-
oissa ja jossa myönnetään yhtiölle, jonka kotipaikka on tässä
jäsenvaltiossa, mahdollisuus hyötyä verotusjärjestelmästä, jossa
se voi jakaa osinkoja emoyhtiölleen olematta velvollinen maksa-
maan yhtiöveroenakkoa silloin, kun myös emoyhtiön kotipaika
on tässä jäsenvaltiossa, ja evätään tämä etu silloin, kun
emoyhtiön kotipaikka on jossakin toisessa jäsenvaltiossa, on
perustamissopimuksen 52 artiklan (josta on muutettuna tullut
EY 43 artikla) vastainen.
- 2) Kun tytäryhtiöllä, jonka kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa,
on velvollisuus maksaa yhtiöveroenakkoa sellaiselle emoyhtiöl-
leen jakamistaan osingoista, jonka kotipaikka on jossakin
toisessa jäsenvaltiossa, vaikka samanlaisissa olosuhteissa sellai-
set tytäryhtiöt, joiden emoyhtiön kotipaikka on ensiksi maini-
tussa jäsenvaltiossa, ovat voineet valita verotusjärjestelmän,
jonka nojalla ne voivat vapautua tästä velvollisuudesta, EY:n
perustamissopimuksen 52 artiklassa edellytetään, että kotimai-
silla tytäryhtiöllä ja niiden ulkomaisilla emoyhtiöllä on
käytettävissään tehokas oikeussuojakeino, jotta ne voivat saada
palautuksen tai vahingonkorvauksen siitä taloudellista mene-
tyksestä, jonka ne ovat kärsineet ja josta asianomaisen jäsenval-
tion viranomaiset ovat hyötynneet sen takia, että tytäryhtiöt ovat
maksaneet veron ennakolta.

Pelkästään se seikka, että tällaisen kanteen ainoana kohteena
on sen koron maksaminen, joka vastaa taloudellista vahinkoa,
joka on aiheutunut siitä, että ennakolta maksetut summat eivät
ole olleet käytettävissä, ei ole tällaisen kanteen hylkäämisen
peruste.

Vaikka sen takia, että yhteisö ei ole antanut tällaisia säännök-
siä, kunkin jäsenvaltion sisäisessä oikeusjärjestyksessä voidaan
antaa menettelysäännöt tällaisia oikeussuojakeinoja varten,
mukaan lukien liitännäiskysymykset, kuten mahdollinen korko-
jen maksaminen, kyseiset säännöt eivät kuitenkaan saa olla
sellaisia, että yhteisön oikeudessa vahvistettujen oikeuksien
käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman
vaikeaa.

- 3) Yhteisön oikeuden vastaista on se, että kansallinen tuomioistuin
käsitellessään vaatimusta, jonka ovat tehneet kotimainen tytä-
ryhtiö ja sen ulkomainen emoyhtiö saadakseen palautuksen tai
vahingonkorvausta siitä taloudellisesta menetyksestä, joka niille
on aiheutunut sen vuoksi, että tytäryhtiö on maksanut yhtiöve-
roennakkoa, hylkää tämän vaatimuksen tai rajoittaa sitä
ainoastaan sillä perusteella, että pääasioiden kantajat eivät ole
pyytäneet veroviranomaisilta, että ne voisivat valita verotusjär-
jestelmän, jossa tytäryhtiö olisi välttynyt ennakon maksamisvel-
vollisuudelta, eivätkä ne näin ollen ole käyttäneet käytettävissä-
nsä olleita oikeussuojakeinoja veroviranomaisten tekemien
päätösten riittävämiseksi vetoamalla yhteisön oikeuden sään-
nösten ensisijaisuuteen ja välittömään oikeusvaikutukseen, vai-
ka kansallisessa lainsäädännössä kotimaisilta tytäryhtiöiltä ja
niiden ulkomaisilta emoyhtiöiltä evättiin joka tapauksessa
mahdollisuus valita tämä verotusjärjestelmä.

(¹) EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-405/98 (Stockholms tingsrätten esittämä ennako-
koratkaisupyyntö) Konsumentombudsmannen (KO) vas-
taan Gourmet International Products AB (GIP) (¹)

(Tavaroiden vapaa liikkuvuus – EY:n perustamissopimuksen
30 ja 36 artikla (joista on muutettuna tullut EY 28 ja
EY 30 artikla) – Palvelujen tarjoamisen vapaus – EY:n
perustamissopimuksen 56 ja 59 artikla (joista on muutettui-
na tullut EY 46 ja EY 49 artikla) – Alkoholijuomien
mainontaa koskeva Ruotsin lainsäädäntö – Myyntijärjestelyt
– Määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpi-
de – Perustelu kansanterveyden suojelulla)

(2001/C 173/23)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-405/98, jonka Stockholms tingsrätt (Ruotsi) on
saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on
tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsi-
teltäväksi saadakseensa tässä kansallisessa tuomioistuimessa vi-
reillä olevassa asiassa Konsumentombudsmannen (KO) vastaan
Gourmet International Products AB (GIP) ennakkoratkaisun
EY:n perustamissopimuksen 30, 36, 56 ja 59 artiklan (joista
on muutettuna tullut EY 28, EY 30, EY 46 ja EY 49 artikla)
tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien
kokoontumisessa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuo-
marit V. Skouris, J.-P. Puissechot (esittelevä tuomari), R. Schint-
gen ja F. Macken, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: apulaiskir-
jaaja H. von Holstein, on antanut 8 maaliskuuta 2001 tuomion,
jonka tuomiolauselmä on seuraava:

Lagen med vissa bestämmelser om marknadsföring av alkoholdrycke-
rin (alkoholijuomien myynninedistämisestä annettu Ruotsin laki
1978:763) 2 §:ssä, sellaisena kuin tämä laki on muutettuna,
säädetyn kaltainen alkoholijuomien mainoskielto ei ole ristiriidassa
EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklan (joista on muutettuna
tullut EY 28 ja EY 30 artikla) sekä EY:n perustamissopimuksen 56
ja 59 artiklan (joista on muutettuna tullut EY 46 ja EY 49 artikla)
kanssa, ellei käy ilmi, että kansanterveyttä pystytään suojelemaan
alkoholin aiheuttamilta haitoilta toimenpiteillä, jotka vaikuttavat
vähemmän yhteisön sisäiseen kauppaan, kun otetaan huomioon
kyseessä olevan jäsenvaltion tilannetta koskevat oikeudelliset seikat ja
tosiseikat.

(¹) EYVL C 1, 4.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-415/98 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Laszlo Bakcsi vastaan Finanzamt Fürstenfeldbruck⁽¹⁾

(Arvonlisävero – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 6 kohta, 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta – Sekäkäytössä oleva tavara – Lukeminen verovelvollisen yksityisomaisuuteen tai liikeomaisuuteen – Yrityksen liikeomaisuuteen kuuluvan tavaran myynti – Yksityiseltä käytettynä ostettu tavara)

(2001/C 173/24)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-415/98, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Laszlo Bakcsi vastaan Finanzamt Fürstenfeldbruck ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D.A.O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Verovelvollinen, joka hankkii investointitavaran käytettäväksi sekä liiketoimintaan että yksityisiin tarkoituksiin, voi pitää sen kokonaisuudessaan yksityisomaisuutenaan ja jättää sen täten täysin arvonlisäverojärjestelmän ulkopuolelle.
- 2) Jos verovelvollinen on lukenut sekä liiketoimintaan että yksityisiin tarkoituksiin käytetyn investointitavaran kokonaan liikeomaisuuteensa, sen myynnistä on jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 2 artiklan 1 kohdan ja 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan mukaisesti kannettava arvonlisävero koko myynnin osalta. Jos verovelvollinen on lukenut liikeomaisuuteensa ainoastaan liiketoimintaan käytetyn osan, ainoastaan tämän osan myynnistä kannetaan arvonlisävero. Sillä, että verovelvollinen on ostanut käytetyn tavaran muulta kuin verovelvolliselta ja että hän ei siten ole voinut vähentää sitä

rasittavaa arvonlisäveron jäännösmäärää, ei ole merkitystä tältä osin. Kuitenkin jos verovelvollinen on ottanut tällaisen tavaran yksityiskäyttöön, on katsottava, että tämä tavara ei oikeuta kuudennen direktiivin 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun ostohintaan sisältyvän arvonlisäveron vähennykseen ja että tämän säännöksen mukaan tavaran yksityiskäyttöönottoa ei näin ollen saa verottaa. Jos verovelvollinen myy tämän jälkeen tavaran, hän myy sen yksityishenkilönä, ja myyntitoimi jää täten arvonlisäverojärjestelmän ulkopuolelle.

⁽¹⁾ EYVL C 20, 23.1.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-215/99 (Landesgericht Feldkirchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Friedrich Jauch vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter⁽¹⁾

(Siirtotyöläisten sosiaaliturva – Huollettavaksi joutumista koskevan riskin kattamiseksi luotu Itävallan järjestelmä – Etuuksien luokittelu ja asuinpaikkaedellytyksen lainmukaisuus asetuksen (ETY) N:o 1408/71 mukaan)

(2001/C 173/25)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-215/99, jonka Landesgericht Feldkirch (Itävalta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Friedrich Jauch vastaan Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasaistettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuskäytöksellä (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997 L 28, s. 1), 10 a artiklan 1 kohdan ja 19 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues ja C.W.A. Timmermans, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 8 maaliskuuta 2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Edellytys, jonka mukaan Bundespflegegeldgesetzin (Itävallan huoltoavustuslaki) mukaisen Pflegedeldin (huoltoavustus) saamiseksi huollettavan henkilön tavanomaisen asuinpaikan on oltava Itävallassa, on ristiriidassa sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajantasais-tettuna 2 päivänä joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, 19 artiklan 1 kohdan ja kyseisen asetuksen III osaston 1 luvun muiden jaksoiden vastaavien säännösten kanssa.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitettua pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/440/ETY ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut tarvittavia säännöksiä sitä varten, että juomaveden valmistamiseen tarkoitettua pintaveden laatu olisi direktiivin 3 artiklassa säädettyjen arvojen mukainen.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-266/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Juomaveden valmistamiseen tarkoitettua pintaveden laatu – direktiivi 75/440/ETY – Ihmisten käyttöön tarkoitettua veden valmistamisolosuhteet Bretagnessa)

(2001/C 173/26)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-266/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Nolin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinä K. Rispal-Bellanger ja D. Colas), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioissa juomaveden valmistamiseen tarkoitettua pintaveden laatuvaatimuksista 16 päivänä kesäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/440/ETY (EYVL L 194 s. 26) ja erityisesti sen 4 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut tarvittavia säännöksiä sitä varten, että juomaveden valmistamiseen tarkoitettua pintaveden laatu olisi direktiivin 3 artiklassa säädettyjen arvojen mukainen, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: L. Hewlett, hallintovirkamies, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-278/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), rikosoikeudenkäynti Georgius van der Burgia vastaan (¹)

(Tekniset standardit ja määräykset – Lähettimet, joille ei ole saatu tyyppihyväksyntää – Mainonta)

(2001/C 173/27)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-278/99, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen kyseisessä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosoikeudenkäynnissä, jossa vastaajana on Georgius van der Burg, ennakkoratkaisun teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun neuvoston direktiivin 83/189/ETY (EYVL L 109, s. 8) 1 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen ja N. Colneric, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8 maaliskuuta tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Sellainen kansallinen sääntely, josta säädetään Besluit radio-elektrische inrichtingenin C.11.1 §:n 1 momentissa ja jossa kielletään sellaisten lähettimien, joita ei ole tyyppihyväksytty, mainostaminen, ei ole direktiivissä 83/189/ETY tarkoitettu tekninen määräys, joka olisi pitänyt antaa ennen hyväksymistään komissiolle tiedoksi.

(¹) EYVL C 265, 18.9.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-316/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Saksan liittotasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 96/43/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 173/28)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-316/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään K.-D. Borchardt) vastaan Saksan liittotasavalta (asiamiehinhän W.-D. Plessing ja C.-D. Quassowski), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja direktiivin 85/73/ETY muuttamisesta ja kodifoinnista elävien eläinten ja tiettyjen eläintuotteiden eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen varmistamiseksi sekä direktiivin 90/675/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetun direktiivin 96/43/EY (EYVL L 162, s. 1 ja oikaisu EYVL 1997, L 8, s. 32) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut direktiivin 85/73/ETY muuttamisesta ja kodifoinnista elävien eläinten ja tiettyjen eläintuotteiden eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen varmistamiseksi sekä direktiivin 90/675/ETY ja 91/496/ETY muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/43/EY 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kaikkia kyseisessä alakohdassa tarkoitettujen säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Saksan liittotasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 299, 16.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-97/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivin 97/52/EY täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 173/29)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-97/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Nolin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinhän K. Rispal-Bellanger ja S. Paillet), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenetelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivien 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/52/EY (EYVL L 328, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut kyseisen direktiivin kaikkien säännösten noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä sen noudattamiseksi, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D.A.O. Edward ja S. von Bahr (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut julkisia palveluhankintoja, julkisia tavaranhankintoja ja julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annettujen direktiivin 92/50/ETY, 93/36/ETY ja 93/37/ETY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/52/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

- 1) Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 ja 6 kohdan sekä 10 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, kun näitä säännöksiä tulkitaan yhdessä direktiivin liitteessä II olevan A kohdan, liitteessä III olevan 1 kohdan 3 alakohdan ja liitteessä V olevan 4 kohdan e alakohdan kanssa.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 247, 26.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

8 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-266/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 91/676/ETY)

(2001/C 173/30)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-266/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Nolin), vastaan Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään P. Steinmetz), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta 12 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY (EYVL L 375, s. 1) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 ja 6 kohdan sekä 10 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, kun näitä säännöksiä tulkitaan yhdessä direktiivin liitteessä II olevan A kohdan, liitteessä III olevan 1 kohdan 3 alakohdan ja liitteessä V olevan 4 kohdan e alakohdan kanssa, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissechet ja F. Macken (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L.A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 8 maaliskuuta 2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

13 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-379/98 (Landgericht Kielin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), PreussenElektra AG vastaan Schleswig AG (¹)

(Sähkö – Uusiutuvat energialähteet – Kansallinen säännös, jonka mukaan sähkönjakeluyritysten on ostettava sähköä vähimmäishinnoilla ja jonka mukaan tästä aiheutuvat kustannukset jaetaan näiden yritysten ja ylemmällä tuotantoportaalla toimivien verkko-operaattoriyritysten kesken – Valtiontuki – Yhteensopivuus tavaroiden vapaan liikkuvuuden kanssa)

(2001/C 173/31)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-379/98, jonka Landgericht Kiel (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa PreussenElektra AG vastaan Schleswig AG, Windpark Reußenköge III GmbH:n ja Land Schleswig-Holsteinin osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 30 ja 92 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28 ja EY 87 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 88 artiklan 3 kohta) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissechet, P. Jann, L. Sevón ja R. Schintgen (esittelevä tuomari), julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 13.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Jäsenvaltion lainsäädäntö, jolla yhtäältä asetetaan yksityisille sähkönjakeluyrityksille velvoite ostaa niiden jakelualueella uusiutuvista energialähteistä tuotettua sähköä vähimmäishinnoilla, jotka ovat korkeampia kuin tällaisen sähkön todellinen markkina-arvo, ja toisaalta jaetaan tästä velvoitteesta aiheutuvat kustannukset kyseisten sähkönjakeluyritysten ja ylemmällä tuotantoporaalla toimivien yksityisten sähköverkko-operaattoreiden kesken, ei ole EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 1 kohta) tarkoitettua valtiontukea.
- 2) Sähkömarkkinoita koskevan yhteisön oikeuden nykytilassa tällainen lainsäädäntö ei ole EY:n perustamissopimuksen 30 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 28 artikla) vastainen.

(¹) EYVL C 397, 19.12.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-165/98 (Tribunal correctionnel d'Arlonin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), André Mazzoleni vastaan Inter Surveillance Assistance SARL (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus – Työntekijöiden määrääminen tietyn sopimuksen toteuttamista varten tilapäisesti työhön toiseen jäsenvaltioon – Direktiivi 96/71/EY – Taattu vähimmäispalkka)

(2001/C 173/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-165/98, jonka jonka Tribunal correctionnel d'Arlon (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen kyseisessä tuomioistuimessa vireillä olevassa rikosasiassa, jossa vastaajina ovat André Mazzoleni ja Inter Surveillance Assistance SARL, siviiliperusteisesti, Eric Guillaumen ym: iden osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 96/71/EY (EYVL 1997, L 18, s. 1) sekä EY:n perustamissopimuksen 59 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen

60 artiklan (josta on tullut EY 50 artikla) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D.A.O. Edward (esittelevä tuomari), joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja L. Sevón, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 15 maaliskuuta 2001 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

EY:n perustamissopimuksen 59 artikla (josta on muutettuna tullut EY 49 artikla) ja EY:n perustamissopimuksen 60 artikla (josta on tullut EY 50 artikla) eivät estä jäsenvaltiota vaatimasta, että toiseen jäsenvaltioon sijoittautunut yritys, joka tarjoaa palveluja ensiksi mainitun jäsenvaltion alueella, maksaa työntekijöilleen tämän valtion kansallisissa säännöksissä vahvistettua vähimmäispalkkaa. Tällaisten säännösten soveltaminen voi kuitenkin osoittautua suhteellisuusperiaatteen vastaiseksi, jos kyse on raja-alueella toimivan yrityksen työntekijöistä, jotka voivat joutua suorittamaan osa-aikaisesti lyhyiden ajanjaksojen aikana osan työtehtävistään yhden tai jopa usean muun jäsenvaltion kuin yrityksen sijoittautumisvaltion raja-alueella. Tämän vuoksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ratkaistava, onko, ja missä määrin, kansallisten vähimmäispalkkasäännösten soveltaminen tällaiseen yritykseen välttämätöntä ja oikeassa suhteessa kyseisten työntekijöiden suojelun varmistamiseen nähden.

(¹) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-265/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – EY:n perustamissopimuksen 95 artikla (josta on muutettuna tullut EY 90 artikla) – Moottoriajoneuvovero)

(2001/C 173/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-265/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Traversa ja H. Michard) vastaan Ranskan tasavalta

(asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja S. Seam), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta on jättänyt noudattamatta EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 90 artikla) mukaisia velvoitteitaan

- pitämällä voimassa ja soveltamalla säännöksiä, joiden mukaan kuusivaihteisella käsivalintaisella vaihteistolla ja viisivaihteisella automaattivaihteistolla varustettujen ajoneuvojen verotuksellisen tehon laskemiseen käytetään epäedullista kaavaa, jolla on syrjiviä tai suojaavia vaikutuksia muissa jäsenvaltioissa valmistettujen ajoneuvojen vahingoksi suhteessa samanlaisiin tai kilpaileviin kotimaisiin ajoneuvoihin, ja
- pitämällä voimassa säännöksiä, joissa kertoimelle K asetetaan yläraja laskettaessa verotuksellista tehoa 1.1.1978-12.1.1988 ajoneuvokohtaisesti liikenteeseen hyväksytyille ajoneuvoille, joiden katsotaan vastaavan tyyppihyväksytyä mallia, jonka todellinen teho on suurempi kuin 100 kilowattia,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D.A.O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 15.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 95 artiklan ensimmäisen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 90 artiklan ensimmäinen kohta) mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa ja soveltanut lainsäädäntöä, jonka mukaan epäedullista verotuksellisen tehon laskukaavaa sovelletaan kuusivaihteisella käsivalintaisella vaihteistolla tai viisivaihteisella automaattivaihteistolla varustettuihin ajoneuvoihin, millä on syrjiviä tai suojaavia vaikutuksia muissa jäsenvaltioissa valmistettujen ajoneuvojen vahingoksi suhteessa samanlaisiin tai kilpaileviin kotimaisiin ajoneuvoihin.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 281, 2.10.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-83/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Alankomaiden kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 97/24/EY täytäntöönpanon laiminlyönti – Kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen osat ja ominaisuudet)

(2001/C 173/34)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-83/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään C. van der Hauwaert) vastaan Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään M.A. Fierstra ja J. van Bakel), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräjassa kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tietyistä osista ja ominaisuuksista 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivin 97/24/EY (EYVL L 226, s. 1) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit F. Macken ja J.N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15 maaliskuuta 2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädetyssä määräjassa kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tietyistä osista ja ominaisuuksista 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston ja Euroopan parlamentin direktiivin 97/24/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001

(Conseil d'État'm esittämä ennakkoratkaisupyyntö), asiassa C-108/00, Syndicat des producteurs indépendants (SPI) vastaan Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie⁽¹⁾

(Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtovero – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan toinen luettelukohta – Verotuksellisen liittymän määrittäminen – Mainospalvelut – Kolmannen välityksellä suoritettujen palvelujen luokittelu luokiksi)

(2001/C 173/35)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-108/00, jonka Conseil d'État (Ranska) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Syndicat des producteurs indépendants (SPI) vastaan Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: osastopäällikkö D. Lousterman-Hubeau, on antanut 15.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan e alakohdan toista luettelukohtaa on tulkittava niin, että sitä sovelletaan paitsi sellaisiin mainospalveluihin, jotka näiden palveluiden suorittaja suoraan suorittaa verovelvolliselle mainostajalle ja joista se laskuttaa tätä mainostajaa, myös sellaisiin mainospalveluihin, jotka suoritetaan mainostajalle välillisesti ja joista laskutetaan kolmatta, joka laskuttaa niistä edelleen mainostajaa.

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

15 päivänä maaliskuuta 2001

asiassa C-147/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Uimaveden laatu – Direktiivin 76/160/ETY riittämätön täytäntöönpano)

(2001/C 173/36)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-147/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J.-F. Pasquier ja G. Valero Jordana) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja D. Colas), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta on jättänyt toteuttamatta uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY (EYVL 1976, L 31, s. 1) noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ja noudattamatta kyseisen direktiivin 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

- direktiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta kymmenen vuoden määräajassa direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa kyseisessä direktiivissä asetettuja vaatimuksia
- direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta näytteenoton kaikkien muuttujien ja kaikkien uintialueiden osalta direktiivin liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen
- jättänyt toteuttamatta kokonaiskolibakteeri-muuttujaan liittyvän näytteenoton,

yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissochet, F. Macken, N. Colneric ja J.N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 15.3.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut uimaveden laadusta 8 päivänä joulukuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 76/160/ETY 3, 4, 5 ja 6 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on
- direktiivin 4 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta kymmenen vuoden määräajassa direktiivin tiedoksiantamisen jälkeen kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu vastaa direktiivissä vahvistettuja sitovia raja-arvoja
 - direktiivin 6 artiklan 1 kohdan vastaisesti jättänyt toteuttamatta sisävesillä sijaitsevien uimavesien näytteenoton direktiivin 76/160/ETY liitteessä vahvistettua vähimmäistiheyttä noudattaen
 - jättänyt toteuttamatta kokonaiskolibakteeri-muuttujaan liittyvän näytteenoton.
- 2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

J.L. Iglesias Buhigues ja U. Wölker, avustajanaan B. Wägenbauer, jota tukevat Ranskan tasavalta (asiamiehinään K. Risपाल-Bellanger ja C. Vasak), Freistaat Thüringen, edustajanaan asianajaja G.M. Berrisch, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto G. Harles, 8-10 rue Mathias Hardt ja Molkerei und Weichkäserei K.-H. Zimmermann GmbH, kotipaikka Falkenhain (Saksa), edustajinaan asianajajat P. Lotze ja S. Lehr, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto R. Faltz, 6 rue Heinrich Heine, yhteisöjen tuomioistuimien (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja V. Skouris sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja N. Colneric, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 26 lokakuuta 2000 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Molkerei Grossbraunshain GmbH ja Bene Nahrungsmittel GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ranskan tasavalta ja Freistaat Thüringen vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 33, 6.2.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(toinen jaosto)

26 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-447/98 P, Molkerei Grossbraunshain GmbH ja Bene Nahrungsmittel GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(Alkuperänimitysten suoja yhteisössä – Nimityksen Altenburger Ziegenkäse rekisteröintiä koskeva komission asetus – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen – Selvästi perusteeton valitus)

(2001/C 173/37)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-447/98 P, Molkerei Grossbraunshain GmbH, kotipaikka Altenburg (Saksa) ja Bene Nahrungsmittel GmbH, kotipaikka Altenburg (Saksa), edustajinaan asianajajat M. Loschelder ja T. Klingbeil, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto M. Loesch, 4 rue Carlo Hemmer, jossa valittajat vaativat muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-109/97, Molkerei Grossbraunshain ja Bene Nahrungsmittel vastaan komissio 15.9.1998 antaman määräyksen (Kok. 1998, s. II-3533) kumoamista, vastapuolena sekä muina osapuolina: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kolmas jaosto)

15 päivänä joulukuuta 2000

asiassa C-86/98, (Consiglio di Staton esittämä ennakkoratkaisupyyntö) Questore di Macerata vastaan Claudio Peroni (¹)

(Työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohta – Ennakkoratkaisukysymys on samanlainen kuin kysymys, johon yhteisöjen tuomioistuin on jo antanut ratkaisun)

(2001/C 173/38)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-86/98, jonka Consiglio di Stato (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla (josta on

tullut EY 234 artikla) yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Questore di Macerata vastaan Claudio Peroni ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen palvelujen tarjoamisen vapautta koskevien määräysten tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: R. Grass, on 15.12.2000 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Palvelujen tarjoamisen vapautta koskevat EY:n perustamissopimuksen määräykset eivät ole esteenä Italian lainsäädännön kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa urheilutapahtumien yhteydessä tapahtuvan vedonlyönnin harjoittaminen on varattu tietyille toimijoille, jos tätä lainsäädäntöä voidaan perustella sosiaalipoliittisella tavoitteella rajoittaa tällaisen toiminnan haitallisia vaikutuksia ja jos tästä aiheutuvat rajoitukset eivät ole suhteettomia näihin tavoitteisiin nähden.

(1) EYVL C 209, 4.7.1998.

Court of Appealin, (England & Wales) (Civil Division), 22.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa The Queen, Novartis Pharmaceuticals UK Limitedin hakemuksesta, vastaan The Licensing Authority Established by The Medicines Act 1968 (edustajanaan The Medicines Control Agency), väliintulijoina 1) Sangstat UK Ltd ja 2) Imtix-Sangstat UK Ltd

(Asia C-106/01)

(2001/C 173/39)

Court of Appealin, (England & Wales) (Civil Division), on pyytänyt 22.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 5.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa The Queen, hakijana/valittajana olevan Novartis Pharmaceuticals UK Limitedin hakemuksesta, vastaan The Licensing Authority Established by The Medicines Act 1968 (edustajanaan The Medicines Control Agency), väliintulijoina 1) Sangstat UK Ltd ja 2) Imtix-Sangstat UK Ltd seuraaviin kysymyksiin:

1. Kun kansallinen toimivaltainen viranomainen direktiivin 65/65/ETY⁽¹⁾ 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan iii alakohdan nojalla käsittelee uutta valmistetta (C) koskevaa

markkinoille saattamista koskevaa lupahakemusta, jossa viitataan yli 6/10 vuotta sitten hyväksytyyn valmisteseen (A), onko sillä oikeus ilman asianmukaista suostumusta viitata viimeisten 6/10 vuoden aikana hyväksytyä valmistetta (B) koskevan lupahakemuksen tueksi esitettyihin tietoihin?

2. Jos edellä olevaan kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko näihin tietoihin viitata, jos

a) valmiste B hyväksyttiin 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan mukaisessa yksinkertaistetussa menettelyssä valmisteseen A viitaten, ja

b) viitattut tiedot sisältävät sellaisia kliinisiä kokeita, joiden kansallinen toimivaltainen viranomainen katsoo olevan tarpeen markkinoille saattamista koskevan luvan myöntämiseksi ja jotka on annettu sen osoittamiseksi, että valmiste B on turvallinen, vaikka sen biologinen hyväksikäytettävyys onkin suurempi kuin valmisteella A?

3. a) Sovelletaanko direktiivin 65/65/ETY 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan viimeistä alakohtaa ("varauksena") ainoastaan 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan iii alakohdan mukaisesti tehtyihin hakemuksiin, vai sovelletaanko sitä myös hakemuksiin, jotka on tehty 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti?

b) Onko olennainen samanlaisuus edellytys varauman soveltamiselle?

4. Voivatko valmisteet olla direktiivin 65/65/ETY 4 artiklan 8 kohdan a alakohdan i ja iii alakohdassa tarkoitettuihin tavoin olennaisilta osiltaan samanlaisia, kun ne eivät ole biologisesti samanarvoisia, ja jos voivat, missä olosuhteissa?

5. Mitä yhteisöjen tuomioistuin tarkoittaa asiassa C-368/96, Generics⁽²⁾, antamassaan tuomiossa käyttämällään ilmaisulla lääkekuoto? Onko kahdella valmisteella sama lääkekuoto, kun ne annostellaan potilaalle sellaisena liuoksena, joka on liuennut makroemulsioksi, mikroemulsioksi ja nanodispersioksi?

6. Menetteleekö kansallinen toimivaltainen viranomainen syrjintäkiellon periaatteen mukaisesti, kun se käsittelee direktiivin 65/65/ETY 4 artiklan 8 kohdan a alakohdassa säädetystä yksinkertaistetussa menettelyssä markkinoille saattamista koskevaa lupahakemusta, jossa viitataan valmisteseen A kahden sellaisen valmisteen osalta, joista kumpikaan ei ole biologisesti samanarvoinen A:n kanssa,

- i) ilmoittaa, että hakijan on esitettävä direktiivin 75/318/ETY⁽³⁾ liitteessä olevassa 4 F kohdassa edellytetyt täydelliset kliiniset tiedot, jotta valmistelle B voitaisiin myöntää markkinoille saattamista koskeva lupa, mutta
- ii) arviotuaan valmisteen B tueksi esitettyjä tietoja päättääkin myöntää valmistelle C markkinoille saattamista koskevan luvan, vaikka sitä koskevaan lupahakemukseen liitetyt tiedot eivät vastaa direktiivin 75/318/ETY liitteessä olevassa 4 F kohdassa asetettuja edellytyksiä?

- (1) Lääkevalmisteita koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 26 päivänä tammikuuta 1965 annettu neuvoston direktiivi 65/65/ETY (EYVL 22, 9.2.1965, s. 369).
- (2) Kok. 1998, s. I-7967.
- (3) Lääkevalmisteiden tutkimiseen liittyviä analyttisiä, farmakologitoksikologisia ja kliinisiä standardeja ja tutkimussuunnitelmia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä toukokuuta 1975 annettu neuvoston direktiivi 75/318/ETY (EYVL L 147, 9.6.1975, s. 1).

Korkeimman hallinto-oikeuden 5.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö Outokumpu Chrome Oy:n vireille panemassa asiassa

(Asia C-114/01)

(2001/C 173/40)

Korkein hallinto-oikeus on pyytänyt 5.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 14.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta Outokumpu Chrome Oy:n vireille panemassa asiassa ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko kaivostoiminnassa malmia louhittaessa syntyvää sivukiveä ja/tai malmia rikastettaessa syntyvää rikastushiekkaa pidettävä jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin direktiivi on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY⁽²⁾, 1 artiklan a-alakohdassa tarkoitettuina jätteinä ottaen huomioon seuraavat seikat a - d?
- a) Mikä merkitys edellä mainitussa arvioinnissa on sillä, että sivukivi ja rikastushiekka varastoidaan kaivospiirin alueelle tai sen apualueelle? Onko sillä

seikalla, varastoidaanko kaivostoiminnan puheena olevat sivutuotteet kaivospiirin alueelle, sen apualueelle tai kauemmas, ylipäättänsä merkitystä jätteen käsitteen alaan kuulumisen kannalta?

- b) Mikä merkitys on asian arvioinnissa sillä, että sivukivi on koostumukseltaan samanlainen kuin se kallioperä, josta se on louhittu ja että sivukivi ei säilytysjataan ja tavastaan riippumatta muuta koostumustaan? Onko mahdollisesti rikastushiekkaa, joka on rikastusprosessin tuloksena syntyntä, arvioitava tässä suhteessa eri tavoin kuin sivukiveä?
- c) Mikä merkitys asian arvioinnissa on sillä, että sivukivi on ihmisten terveyden ja ympäristön kannalta vaaratonta, mutta että rikastushiekasta ympäristölupaviranomaisen käsityksen mukaan liukenee terveydelle ja ympäristölle haitallisia aineita? Missä määrin ylipäänsä sivukiven ja rikastushiekan mahdolliselle vaikutukselle terveydelle ja ympäristölle on annettava merkitystä arvioitaessa sitä, ovatko ne jätettä?
- d) Mikä merkitys asian arvioinnissa on sillä, että sivukiveä ja rikastushiekkaa ei ole tarkoitus poistaa käytöstä? Sivukiveä ja rikastushiekkaa voidaan käyttää uudelleen ilman erillisiä hyödyntämistoimenpiteitä esimerkiksi kaivoskäytävien tukemiseen ja sivukiviä lisäksi kaivoksen lopettaessa toimintansa sen maise-mointiin. Rikastushiekasta voidaan tulevaisuudessa tekniikan kehittyessä ottaa talteen mineraaleja hyötykäyttöön. Missä määrin on kiinnitettävä huomiota siihen, kuinka varmat suunnitelmat kaivostoiminnan harjoittajalla on hyötykäytöstä ja kuinka pian hyötykäyttö tapahtuisi sen jälkeen kun sivukivi ja rikastushiekka on sijoitettu kaivospiirin alueelle tai sen apualueelle?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen mukaan sivukiveä ja/tai rikastushiekkaa on pidettävä jätteistä annetun neuvoston direktiivin 1 artiklan a alakohdassa tarkoitettuina jätteinä, on tarpeen saada vastaus vielä seuraaviin lisäkysymyksiin:
- a) Tarkoittaako jätedirektiivin 2 artiklan (91/156/ETY) 1 kohdan b alakohdassa mainittu ”muu lainsäädäntö”, jonka alaan kuuluviin jätteisiin jätedirektiiviä ei sovelleta ja joka siis ii jaotelmakohdan mukaan koskee muun ohella mineraalivarojen etsimisestä, louhimisesta, käsittelystä ja varastoinnista syntyviä

jätteitä, ainoastaan Euroopan yhteisön omaa lainsäädäntöä? Vai voiko kansallinenkin lainsäädäntö, kuten Suomessa voimassa olevan kaivoslain ja jäteasetuksen eräät säännökset, olla jätedirektiivin tarkoittamaa "muuta lainsäädäntöä?"

- b) Jos "muu lainsäädäntö" tarkoittaa myös kansallista lainsäädäntöä, tarkoitetaanko ainoastaan jätedirektiivin 91/156/ETY voimaantulohekellä jo voimassa ollutta vai myös vasta sen jälkeen annettua kansallista lainsäädäntöä?
- c) Jos "muu lainsäädäntö" tarkoittaa myös kansallista lainsäädäntöä, asettavatko Euroopan yhteisön ympäristönsuojeluun liittyvät perustavanlaatuiset säännökset tai jätedirektiivin periaatteet ympäristönsuojelun tasoa koskevia vaatimuksia kansalliselle lainsäädännölle ehtona jätedirektiivin määräysten syrjäytymiselle? Minkälaisia nuo vaatimukset voisivat olla?

(¹) EYVL, Erityispainos 1994, 15/Nide 01, s. 238

(²) EYVL, Erityispainos 1994, 15/Nide 10, s. 66

Tribunale di Bolognan 20.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Condominio "Facchinei Orsini" vastaan Kone Ascensori SpA

(Asia C-129/01)

(2001/C 173/41)

Tribunale di Bologna on pyytänyt 20.2.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 21.3.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Condominio "Facchinei Orsini" vastaan Kone Ascensori SpA seuraavaan kysymykseen:

"Voidaanko codice civilen 1117-1139 §:ssä tarkoitettua kiinteistöjen yhteisomistajien kokonaisuutta pitää kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/13/ETY (¹) (EYVL L 95, 21.4.1993) tarkoitettuna kuluttajana, kun kukin yksittäinen kiinteistönomistaja on luonnollinen henkilö eikä omistajan asemassaan toimi elinkeinonharjoittajana?"

(¹) EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29.

Employment Tribunalin (Leeds) 12.1.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) P. Breckon 2) M. Barrett vastaan Secretary of State for Employment

(Asia C-137/01)

(2001/C 173/42)

Employment Tribunal (Leeds) on pyytänyt 12.1.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) P. Breckon 2) M. Barrett vastaan Secretary of State for Employment, seuraavaan kysymykseen:

Onko kansallinen laki, josta voi olla seurauksena, että palkkaturvaviranomaiselle esitetty vaatimus lomakorvausten maksamisesta hylätään sen vuoksi, että työnantajan maksukyvyttömyyden alkaminen on työnantajasta johtuvasta syystä viivästynyt odottamattomasti, direktiivin 80/987/ETY (¹) mukainen?

(¹) Työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annettu neuvoston direktiivin 80/987/ETY (EYVL L 283, 28.10.1980, s. 23).

Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshofin 28.2.2001 ja 14.2.2001 tekemillään päätöksillä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asioissa Christa Neukomm vastaan Österreichischer Rundfunk ja Josef Lauer mann vastaan Österreichischer Rundfunk

(Asiat C-138/01 ja C-139/01)

(2001/C 173/43)

Itävallan tasavallan Oberster Gerichtshof on pyytänyt 28.2.2001 ja 14.2.2001 tekemillään päätöksillä, jotka ovat saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 27.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asioissa Christa Neukomm vastaan Österreichischer Rundfunk ja Josef Lauer mann vastaan Österreichischer Rundfunk seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko yhteisön oikeuden säännöksiä ja erityisesti tietosuojaa koskevia säännöksiä (direktiivin 95/46/EY (¹) 1, 2, 6, 7 ja 22 artiklaa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklaa (aiempi F artikla) ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 8 artiklaa) tulkittava siten, että niiden vastainen

on sellainen kansallinen sääntely, jossa velvoitetaan julkisoikeudellinen yleisradio oikeushenkilönä ilmoittamaan ja valtiollinen elin keräämään ja luovuttamaan edelleen tulotietoja julkisoikeudellisen yleisradion palveluksessa olevien työntekijöiden nimien ja tulojen julkaisemista varten?

2. Siinä tapauksessa, että yhteisöjen tuomioistuin vastaa esitettyyn kysymykseen myöntävästi: Voidaanko niitä säännöksiä, joiden vastainen edellä kuvatun sisältöinen kansallinen sääntely on, soveltaa välittömästi sillä tavoin, että tietojen julkistamiseen velvoitettu laitos voi vedota niihin niiden vastaisten kansallisten säännösten soveltamisen estämiseksi ja kansallisessa laissa olevaan velvollisuuteen ei voida täten vedota niitä työntekijöitä vastaan, joita julkistaminen koskee?

(¹) EYVL 1995, L 281, s. 31.

Euroopan yhteisöjen komission 29.3.2001 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-145/01)

(2001/C 173/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.3.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on Antonio Aresu.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14 päivänä helmikuuta 1977 annetun neuvoston direktiivin 77/187/ETY (¹) ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa 29.12.1990 annetun lain nro 428 47 §:n 5 ja 6 momentin säännökset,
- a) joiden mukaan liiketoiminnan luovuttajan ja sen saajan välillä automaattisesti tapahtuvaa työsopimusten ja työsuhteiden siirtymistä ei ole pakko noudattaa yrityksissä, joiden osalta on vahvistettu akordi tai jotka on asetettu maksukyvyttömyysmenettelyssä nimetyt selvittäjien hallinnoitavaksi, vaikka nämä yritykset jatkavat toimintaansa luovutuksen jälkeen

- b) joissa ei säädetä henkilöstön ja työsopimuksista tai -suhteista johtuvien velvollisuuksien siirtymisestä liiketoiminnan luovuttajalta sen saajalle niiden yritysten osalta, jotka on julistettu ”kriisitilaan”.

- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Lain nro 428/90 47 §:n 5 ja 6 momentissa säädetään siitä, ettei direktiivin 77/187/ETY säännöksiä sovelleta seuraavissa tilanteissa:

- a) – kun kyseessä oleva yritys tai tuotantoyksikkö on laissa nro 675/77 tarkoitettulla tavalla Comitato interministeriale per la politica industriale (CIPI) toteamassa ”kriisitilanteessa”
- kun yritys on asetettu konkurssiin
- kun yrityksen osalta on vahvistettu akordi
- kun yritys on asetettu selvitystilaan
- kun yritys on asetettu maksukyvyttömyysmenettelyssä nimettyjen selvittäjien hallinnoitavaksi
- b) kun työntekijöiden ja yrityksen omistajan välillä on tehty sopimus työsuhteiden ehtojen muuttamisesta tai työsuhteiden osittaisesta säilyttämisestä.

Komissio hyväksyy Italian väitteen, jonka mukaan direktiivin 77/187/ETY soveltamatta jättäminen on yhteisön oikeuden mukaista, kun kyse on konkurssiin tai selvitystilaan asetetuista yrityksistä. Akordin, maksukyvyttömyysmenettelyssä nimettyjen selvittäjien hallinnon ja kriisitilaan julistamisen osalta komissio katsoo, että kyseinen kansallinen sääntely on selvästi yhteisön oikeuden ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön vastainen.

Komissio väittää Italian viranomaisten kannasta poiketen, että akorditilanteen ja maksukyvyttömyysmenettelyssä nimettyjen selvittäjien hallinnon osalta direktiivissä 77/187/ETY ei sallita sitä, että sen säännöksiä ei sovellettaisi täysimääräisesti.

Laissa nro 675/77 tarkoitetun CJPin julistaman yrityksen kriisitilan osalta on todettava, että direktiivin 77/187/ETY 4 a artiklan 3 kohdassa säädetään vakavissa taloudellisissa vaikeuksissa olevien yritysten osalta, että jäsenvaltio voi soveltaa 2 kohdan b alakohdtaa (eli työehtojen muuttamisesta voidaan sopia), edellyttäen että toimivaltainen viranomaisen on antanut tätä koskevan ilmoituksen ja että sitä on mahdollista oikeudellisesti valvoa, jos kansallisessa lainsäädännössä on tällaiset säännökset voimassa 17 päivään heinäkuuta 1998 mennessä. Direktiivin 98/50/ETY antamisen yhteydessä komissio ja neuvoston totesivat yhdessä, että ainoastaan Italiassa oli voimassa tämän tyyppinen lainsäädäntö. Komissio katsoo, että myös näissä tapauksissa työntekijöiden oikeuksien turvaamista koskevaa periaatetta on noudatettava. Italian lainsäädäntö on kuitenkin sen mukaan periaatteen vastainen, koska siinä nimenomaisesti säädetään direktiivin 77/187/ETY säännösten soveltamatta jättämisestä.

(¹) EYVL L 61, 5.3.1977, s. 26.

Verwaltungsgerichtshofin 23.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyynnö asiassa 1) Weber's Wine World HandelsgesmbH, 2) Ernestine Rathgeber, 3) Karl Schlosser, 4) Beta-Leasing GesmbH vastaan Abgabenberufungskommission Wien

(Asia C-147/01)

(2001/C 173/45)

Verwaltungsgerichtshof on pyytänyt 23.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 2.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa 1) Weber's Wine World HandelsgesmbH, 2) Ernestine Rathgeber, 3) Karl Schlosser, 4) Beta-Leasing GesmbH vastaan Abgabenberufungskommission Wien ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko EY 10 artiklan (aiempi EY:n perustamissopimuksen 5 artikla) ja yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-437/97, Evangelischer Krankenhausverein Wien vastaan Abgabenberufungskommission Wien ja Wein & Co. HandelsgesmbH, aiemmin Ikeri Warenhandels-gesellschaft mbH, vastaan Oberösterreichische Landesregierung, 9.3.2000 antaman tuomion (Kok. 2000, s. I-1157) tuomiolauselman 3 kohdan, jonka mukaan direktiivin 92/12/ETY (¹) 3 artiklan 2 kohtaan ei voida vedota sellaisten vaatimusten tueksi, jotka koskevat alkoholijuomista kannettavan veron kaltaista veroa, joka on maksettu tai jonka osalta verosaatava on syntynyt ennen tämän tuomion julistamispäivää, ellei vaatimuksen esittäjä ole ennen tätä päivää nostanut kannetta tai esittänyt vastaavaa vaatimusta, kanssa ristiriidassa Wiener Abgabenordnungin

(WAO) 2.3.2000 tehdyllä säädösmuutoksella (LGBL. Nr. 9/2000) säädetyn WAO 185 §:n 3 momentin soveltaminen, kun säännöksen mukaan palautusta ei ole oikeutta vaatia, jos joku muu kuin verovelvollinen on taloudellisessa vastuussa veroista ja maksuista ja kun tätä säännöstä sovelletaan myös ennen säädösmuutoksen julkaisemista syntyneisiin verovelkasuhteisiin?

(¹) EYVL 1992, L 76, s. 1.

Helleenien tasavallan 4.4.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-148/01)

(2001/C 173/46)

Helleenien tasavalta on nostanut 4.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat valtion oikeudellisen neuvoston oikeudellinen neuvonantaja Vasileioso Kontolaimos ja kyseisen neuvoston oikeudellinen asiamies Hrusoula Tsiavos, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Kreikan suurlähetystö, 177 Val Ste Croix.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi ja
- kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle 5 päivänä huhtikuuta 2001 tehdyn komission päätöksen K/2001/198 lopull. tai muuttaa sitä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Helleenien tasavalta väittää, että sen osalta tehtiin lainvastainen rahoituskorjaus siltä osin kuin kyse on niiltä päiviltä, joilta lisämaksua ei ole määrääjässä suoritettu maitotuotteiden alalla, perimättä jätettyjen korkojen määrästä.

Helleenien tasavalta vaatii, että tehty korjaus on kumottava, koska sovellettuja oikeudellisia määräyksiä on tulkittu virheellisesti ja koska perustelut ovat puutteelliset.

**Court of Appeal (Englanti & Wales) (Civil Division)
13.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan First Choice Holidays plc**

(Asia C-149/01)

(2001/C 173/47)

Court of Appeal (Englanti & Wales) (Civil Division) on pyytänyt 13.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.3.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Commissioners of Customs and Excise vastaan First Choice Holidays seuraaviin kysymyksiin:

Kun neuvoston direktiivin 77/388/ETY 26 artiklassa tarkoitettu matkanjärjestäjä⁽¹⁾

- a) tarjoaa pakettilomia asiakkaille avoimesti matkatoimistojen välityksellä;
 - b) sallii sen, että matkatoimisto myy pakettilomia matkanjärjestäjän esitteessä mainittua hintaa alemmalla hinnalla (ja asiakkaan velvollisuutena on maksaa ainoastaan alennettu loman hinta);
 - c) edellyttää, että matkatoimisto, joka myy pakettiloman asiakkaalle alennuksella, maksaa matkanjärjestäjälle paitsi asiakkaalta todellisuudessa veloitetun hinnan myös asiakkaalle annettua alennusta vastaavan lisäsumman (eikä asiakas tiedä matkanjärjestäjän ja matkatoimiston välisistä taloudellisista järjestelyistä), eli matkatoimisto tilittää matkanjärjestäjälle lomasta esitteessä mainitun hinnan kokonaisuudessaan;
 - d) on sopinut maksavansa matkatoimistolle komission, joka perustuu esitteessä mainittuun loman hintaan ja joka käytännössä maksetaan vähentämällä komission määrä niistä rahamääristä, jotka matkatoimiston on c)-kohdassa esitettyllä tavalla maksettava matkanjärjestäjälle;
 - e) ei tiedä sitä, onko matkatoimisto myynyt tietyn loman alennuksella, eikä mahdollisesti annetun alennuksen määrää;
 - f) esittää laskutuksessaan loman myynnin niin, että lomasta on maksettu esitteessä maksettu täysi hinta siten kuin tehdään matkanjärjestäjän ja matkatoimiston välisessä suhteessa;
1. miten edellä selvitettyjen tosiseikkojen perusteella on 26 artiklan 2 kohdan kannalta luonnehdittava sitä edellä c)-kohdassa mainittua lisäsummaa, jonka matkatoimisto maksaa matkanjärjestäjälle ja

2. onko edellä c)-kohdassa mainittu lisäsumma luettava osaksi "matkustajan maksamaa kokonaishintaa"?

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL L 145, 13.6.1977, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 9.4.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-150/01)

(2001/C 173/48)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat M. Patakia ja B. Mongin, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 49-55 artiklan ja vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/48/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se on pitänyt voimassa säädöksen, jonka mukaan toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden patenttiasiamiesten on oltava ranskalaisen patenttiasiamiesten luettelossa eli heillä on oltava ranskalainen pätevyys ja kotipaikka tai toimipaikka Ranskassa, jotta ne voisivat tarjota palveluja Ranskassa.
2. velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ranskan säädös, jossa palveluja tarjoavalle patenttiasiamiehelle asetetaan samat vaatimukset kuin maahan sijoittautuneelle patenttiasiamiehelle, rikkoo EY 49 artiklaa. Vaikka toimintaa, jota ei ole yhdenmukaistettu yhteisön

tasolla ja jota harjoittavat palvelun tarjoajat, voidaan säännellä ammatillista järjestäytymistä, pätevyysvaatimuksia ja ammattialan eettisiä sääntöjä koskevien sääntösten kaltaisilla säädöksillä, jotka ovat perusteltuja yleisen edun vuoksi, komissio katsoo, että Ranskan lainsäädännössä asetetaan vaatimuksia, jotka ovat suhteettomia ja rajoittavat liikaa sellaisten toiseen jäsenvaltioon laillisesti sijoittautuneiden patenttiasiamiesten ammatin harjoittamista Ranskassa, jotka tarjoavat Ranskassa yksittäisiä palveluja. Olisi mahdollista käyttää muita keinoja – jotka ovat vähemmän rajoittavia kuin kokeen jälkeen tapahtuva pakollinen rekisteröityminen luetteloon – kuten:

1. vaatimusta, joka koskee palvelujen tarjoamista alkuperäisen toimiluvan nojalla,
 2. vaatimusta, jonka mukaan ammattilaisen on todistettava oikeaksi toimilupansa,
 3. ilmoitusjärjestelmää (kuten esimerkiksi arkkitehdin tutkintojen vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun neuvoston direktiivin 85/384/ETY⁽²⁾ 22 artiklassa tarkoitettua järjestelmää).
- EY 49 artiklan rikkominen, koska yksittäisten palvelujen tarjoamiseksi Ranskassa vaaditaan kotipaikkaa tai toimipaikkaa Ranskassa.

⁽¹⁾ EYVL L 19, 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ Tutkintotodistusten, todistusten ja muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen vastavuoroisesta tunnustamisesta arkkitehtuurin alalla sekä toimenpiteistä sijoittautumisoikeuden ja palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamiseksi annettu neuvoston direktiivi 85/384/ETY (EYVL L 223, 21.8.1985, s. 15).

S.C.E.A. La Conquesten 9.4.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-215/00, S.C.E.A. La Conqueste vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 30.1.2001 antamasta määräyksestä

(Asia C-151/01 P)

(2001/C 173/49)

S.C.E.A. La Conqueste on valittanut 9.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-215/00, S.C.E.A. La Conqueste v. Euroopan yhteisöjen komissio, 30.1.2001 antamasta määräyksestä. Valittajan edustajat ovat asianajajat A. Lyon-Caen, F. Fabiani ja F. Thiriez, ja prosessiosoite Pariisissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 30.1.2001 antaman määräyksen,
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut oikeudellisine seuraamuksineen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Oikeudellinen virhe: koska kantajayrityksen tuotantoverkko on kaakkoisella alueella ainutlaatuinen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt tutkia konkreettisesti, vaikuttiko riidanalainen asetus antamispäivänään kantajaan erityisellä tavalla.
- Kantajan vaatimukset on vääristetty.
- Kanneperustetta, jonka mukaan oikeutta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon ei ole otettu huomioon, ei ole käsitelty: riidanalaisessa määräyksessä ei vastata kantajan väitteeseen siitä, että komission tekemässä asetuksen N:o 2081/92⁽¹⁾ 7 artiklan tulkinnassa, jonka mukaan artiklassa rajoitetaan menettelyn vastustamisoikeus jäsenvaltioihin, jätetään huomioon ottamatta oikeus tehokkaaseen oikeussuojakeinoon.
- Asetuksen N:o 2081/92 7 artiklaa on tulkittu virheellisesti, yhteisön oikeuden yleinen oikeusperiaate oikeudesta tehokkaaseen oikeussuojakeinoon on jätetty huomioon ottamatta: kun jäsenvaltio ei ryhdy toimiin, pitäisi yrityksen, joka muutoin täyttää 7 artiklan 4 kohdassa säädetyt hyväksymisen edellytykset, voida vastustaa menettelyä komissiossa.

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöiden ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, 24.7.1992, s. 1).

Sozialgericht Leipzig 30.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Karen Mau vastaan Bundesanstalt für Arbeit

(Asia C-160/01)

(2001/C 173/50)

Sozialgericht Leipzig on pyytänyt 30.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 12.4.2001, ennakkoratkaisua asiassa Karen Mau vastaan Bundesanstalt für Arbeit seuraaviin kysymyksiin:

1. Säädetäänkö Sozialgesetzbuchin (sosiaalisia kysymyksiä koskeva laki) 3. osan 183 §:n 1 momentissa sellaisesta ajankohdasta, joka vastaa työntekijöiden suojaan työntekijän maksukyvyttömyystilanteesta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20 päivänä lokakuuta 1980 annetun neuvoston direktiivin 80/987/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 2 kohdan säännöksiä?
2. Onko Saksan liittotasavalta rajoittanut Bundesanstalt für Arbeitin maksuvelvollisuutta pätevästi ja sillä tavoin kuin direktiivin 80/987/ETY 4 artiklassa säädetään?
3. Onko Saksan liittotasavalta velvollinen korvaamaan kantajalle tälle aiheutuneen vahingon sen vuoksi, että direktiivi 80/987/ETY on pantu epätäydellisesti täytäntöön?
4. Pysykö yhteisöjen tuomioistuimien kannassaan, jonka mukaan huomioon otettavan ajanjakson määräytyminen on ratkaistava aloitushakemuksen tekemisajankohdan perusteella?
5. Onko Sozialgesetzbuchin 3. osan 183 §:n 1 momentin säännös insolvenssiperusteista palkkaturvakorvausta koskevan ajanjakson laskemisesta yhteensopiva EY 141 artiklan kanssa?
6. Onko niiden osalta, jotka tekevät hakemuksen ollessaan hoitovapaalla, direktiivin 80/987/ETY 3 artiklan 2 kohdan kannalta merkityksellinen ajankohta hoitovapaalle siirtymistä edeltänyt päivä?

(¹) EYVL 283, 28.10.1980, s. 23.

Verfassungsgerichtshofin, Wien, 2.3.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö "Gemeinsam Zajedno/ Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG" -nimisen vaaliryhmän vireille panemassa valitusasiassa

(Asia C-171/01)

(2001/C 173/51)

Verfassungsgerichtshof on pyytänyt 2.3.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 19.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua "Gemeinsam Zajedno/ Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG" -nimisen vaaliryhmän vireille panemassa valitusasiassa seuraaviin kysymyksiin:

Kysymys 1

Onko assosiaation kehittämistä 19.9.1980 tehtyä assosiaationeuvoston päätöstä 1/80 tulkittava niin, että sen kanssa on ristiriidassa jäsenvaltion kansallinen lainsäädäntö, jossa suljetaan pois turkkilaisten työntekijöiden vaalikelpoisuus työntekijöiden ammattijärjestön edustajiston vaaleissa?

Kysymys 2

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko assosiaation kehittämistä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen (jäljempänä ANP) 10 artiklan 1 kohta välittömästi sovellettava yhteisön oikeutta?

Euroopan yhteisöjen komission 23.4.2001 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-174/01)

(2001/C 173/52)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 23.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat H. Støvlbæk ja J. Adda, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

- toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/59/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toimittanut komissiolle inventoitujen laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamista ja/tai poistamista koskevaa suunnitelmaa kyseisen direktiivin 11 artiklan vaatimusten mukaisesti, ja
- velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Suuruhtinaskunnan 24.2.1988 annettuun asetukseen, jonka Luxemburgin suuruhtinaskunta on esittänyt poistamista koskevana suunnitelmanaan, sisältyviä säännöksiä ei voida pitää täysin direktiivin 11 artiklan 1 kohdan mukaisina siltä osin kuin on kyse direktiivin 4 artiklan nojalla inventoitavista laitteista; vaikka jäsenvaltion on määritettävä direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun inventaarion perusteella päivämäärä, johon mennessä voidaan käytetyt PCB-määrät ja saastuneiden laitteiden määrät sekä käytettävissä oleva käsittelykapasiteetti huomioon ottaen edellyttää, että direktiivissä vaaditut poistamis- ja puhdistamistoimet on toteutettu, Luxemburgin viranomaiset eivät ole varmistaneet, että niin sanotulla ”puhdistus- tai poistamislinjalla” voitaisiin käsitellä kyseessä olevia laitteita ja PCB:tä säädetyissä määrärajoissa, eikä mitään tietoja ole annettu käytettyjen laitteiden ja PCB:n puhdistamista ja poistamista koskevista suunnitelmista tässä tapauksessa, ellei ole tarkoitettu ehdotonta määräaika eli 31.12.2010.

(¹) EYVL L 243, 29.9.1996, s. 31.

Euroopan yhteisöjen komission 24.4.2001 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-177/01)

(2001/C 173/53)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 24.4.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat H. Støvlbæk ja J. Adda, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut polykloorattujen bifenyyliden ja polykloorattujen terfenyylien käsittelystä (PCB/PCT) 16 päivänä syyskuuta 1996 annettua neuvoston direktiivin 96/59/EY (¹) 4 ja 11 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toimittanut komissiolle yhteenvetoa inventaarioluettelosta, joka koskee laitteita, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm³, inventoitujen laitteiden ja niiden sisältämän PCB:n puhdistamista ja/tai poistamista koskevaa suunnitelmaa ja sellaisten laitteiden myöhempää keräämistä ja poistamista koskevaa suunnitelmaa, jotka eivät kuulu 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen inventointiin ja joita tarkoitetaan kyseessä olevan direktiivin 6 artiklan 3 kohdassa, ja

- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Asetuksessa nro 2001/63, joka on annettu 18.1.2001 ja jonka Ranskan viranomaiset ovat toimittaneet komissiolle, säädetään kansallisesta inventointimenettelystä, joka koskee laitteita, joiden PCB-määrät ylittävät 5 dm³, ja jonka perusteella laaditaan inventoitujen laitteiden kansallinen puhdistus- tai poistamissuunnitelma, joka on tämän jälkeen hyväksyttävä kyseisen asetuksen 7-5 §:ssä ja sitä seuraavissa §:issä tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Asetuksen, joka on annettu 13.2.2001 edellä mainitun asetuksen 7-1 §:n soveltamiseksi, ainoana tarkoituksena on pyytää PCB:tä sisältävien laitteiden haltijoita tekemään ilmoitus hallinnolle. Komissio katsoo näin ollen edelleen, että kansallisen inventointimenettelyn toimeenpano ei poista väitettä, joka koskee sitä, ettei sille ole toimitettu direktiivin 4 artiklan 1 kohdan mukaista inventaarioluettelon yhteenvetoa.

Toiseksi kyseisen asetuksen antaminen ei poista väitettä, joka koskee sitä, ettei Ranska ole tehnyt saastuneiden laitteiden puhdistamista ja/tai poistamista koskevaa suunnitelmaa eikä sellaisten laitteiden myöhempää keräämistä ja poistamista koskevaa suunnitelmaa, jotka eivät kuulu inventointiin.

(¹) EYVL L 243, 29.9.1996, s. 31.

College van Beroep voor het bedrijfsleven 26.4.2001 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) H. Jippes, 2) Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren ja 3) Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren vastaan maatalous-, maise- mansuojelu- ja kalastusministeri

(Asia C-189/01)

(2001/C 173/54)

College van Beroep voor het bedrijfsleven on pyytänyt 26.4.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 27.4.2001, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) H. Jippes, 2) Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren ja 3) Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren vastaan maatalous-, maisemansuojelu- ja kalastusministeri seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko direktiivin 85/511/ETY⁽¹⁾ 13 artiklan mukainen rokotuskielto pätemätön yhteisöjen oikeuden ja erityisesti suhteellisuusperiaatteen vastaisena?
2. Onko tapa, jolla komissio on soveltanut mainittua 13 artiklaa erityisesti päätöksessä 2001/246/EY⁽²⁾, jota on muutettu päätöksellä 2001/279/EY⁽³⁾, pätemätön yhteisöjen oikeuden vastaisena?

⁽¹⁾ EYVL 1985, L 315, s. 11.

⁽²⁾ EYVL 2001, L 88, s. 21.

⁽³⁾ EYVL 2001, L 96, s. 19.

Asian C-88/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 173/55)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 9.3.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-88/00 (Supremo Tribunal Administrativo esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) vastaan MOBILCROMO-Indústria de Mobilário e Revestimentos Metálicos, Lda.

⁽¹⁾ EYVL C 149, 27.5.2000.

Asian C-403/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 173/56)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.3.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-403/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

Asian C-264/98⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 173/57)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.4.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-264/98 (Tribunal de première instance de Charleroin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Tibor Balog vastaan Royal Charleroi Sporting Club ASBL (RCSC).

⁽¹⁾ EYVL C 278, 5.9.1998.

Asian C-377/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2001/C 173/58)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 5.4.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-377/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

⁽¹⁾ EYVL C 355, 9.12.2000.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

30 päivänä tammikuuta 2001

asiassa T-49/00, *Industria pugliese olive in salamoia erbe aromatiche Snc (Iposea)* vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾*(Yhteinen tullitariffi – Yhdistettyä nimikkeistöä muuttava asetus – Kumoamiskanne – Tutkimatta jättäminen)*

(2001/C 173/59)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-49/00, *Industria pugliese olive in salamoia erbe aromatiche Snc (Iposea)*, kotipaikka Cerignola (Italia), edustajinaan asianajajat A. Guarino, Rooma, ja A. Lorang, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto A. Lorang, 2 rue des Dahlias, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään J. Schieferer ja M. Moretto), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa tariffi- ja tilastonimikkeistöä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 13 päivänä joulukuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2626/1999 (EYVL L 321, s. 3), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. W. H. Meij sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung, kirjaaja H. Jung, on 30.1.2001 antanut määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta.*
- 2) *Kantaja vastaa oikeudenkäyntikuluista.*

(1) EYVL C 149, 27.5.2000.

Albert Nardonen 13.3.2001 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-59/01)

(2001/C 173/60)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Albert Nardone, kotipaikka Piétrain (Belgia) on nostanut 13.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Juan Ramon Iturriagaitia Bassas.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen 15.12.2000 tekemän nimenomaisen päätöksen, koska sillä hylättiin kantajan 23.5.2000 esittämä hakemus, jossa hän oli vaatinut virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 78 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työkyvyttömyyseläkkeen myöntämistä
- määrää, että kantajalle on myönnettävä virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 78 artiklan 2 kohdan mukaan laskettu työkyvyttömyyseläke
- toissijaisesti määrää välituomiolla perustettavaksi virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 53 artiklassa säädetyn työkyvyttömyyslautakunnan, jonka on tutkittava, onko kantaja henkilöstösääntöjen 78 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu tavoin kokonaan työkyvytön
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja tuli yhteisöjen palvelukseen Luxemburgissa vuonna 1963. Vuonna 1970 hänet siirrettiin komissioon Brysseliin, jossa hän työskenteli Berlaymont-rakennuksessa. Kantajan mukaan työolot tämän rakennuksen kellarikerroksissa sijainneissa työskentelytiloissa olivat olleet epäterveelliset ja tilojen ilma oli ollut pölyistä, mikä oli aiheutunut asbestipölystä, kuten myöhemmin todettiin.

Kantaja päätti vuoden 1981 lokakuussa erota virastaan. Tämän eroamisen jälkeen kantajan fyysinen tila oli ollut sellainen, ettei hän kyennyt ollenkaan käymään töissä.

Kantaja, joka oli aikaisemmin nostonut kanteen, jossa hän vaati ammattitautinsa toteamista ja vahingonkorvausta, teki lokakuussa 1999 henkilöstösääntöjen 90 artiklassa tarkoitetun hakemuksen, jossa hän vaati henkilöstösääntöjen 78 artiklassa tarkoitetun työkyvyttömyyseläkkeen myöntämistä. Komissio epäsi tämän pyynnön katsoen, ettei kantajan palvelussuhde yhteisöissä ollut päättynyt työkyvyttömyyden vuoksi.

Kantaja väittää, että komissio on käyttänyt väärin menettelyä tehdessään päätöksen, jonka tekeminen kuuluu henkilöstösääntöjen mukaan työkyvyttömyyslautakunnalle, ja vetoaa komission avustamisvelvollisuuteen ja siihen, että työntekijöillä on oikeus työoloihin, jotka eivät vaaranna työntekijöiden terveyttä, turvallisuutta tai arvoa, sekä oikeus odottaa, että hallinnossa noudatetaan hyvää hallintotapaa.

Marie-Josée Bollendorffin 13.3.2001 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne**(Asia T-60/01)**

(2001/C 173/61)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Marie-Josée Bollendorff, kotipaikka Bertrange (Luxemburg), on nostanut 13.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Laurent Mosar, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jossa se katsoi, että kantajan poissaolo 21.3.–30.4.2000 oli säännöstenvastainen, ja jolla se vähensi 194 työtuntia kantajan vuosilomasta,
- velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan parlamentin lääkäri riitautti kantajan työkyvyttömyyden, josta kaksi lääkäriä on antanut todistuksen. Nämä kaksi lääkäriä vahvistivat antamansa todistukset, ja kantaja oli poissa todistusten kattaman ajan. Kantaja huomasi myöhemmin, että hänen poissaolonsa kyseisenä aikana oli vähennetty hänen vuosilomastaan.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että vähentämispäätös oli tehty 59 ja 60 artiklan vastaisesti ja että sillä ei tämän vuoksi ollut oikeudellista perustaa.

Kantajan mukaan henkilöstöosaton päällikkö ei ollut koskaan antanut hänelle tiedoksi lomapäivien vähentämistä koskevaa päätöstä eikä nimittävä viranomainen ollut antanut hänelle tiedoksi mitään päätöstä, jonka perusteella hän olisi voinut ottaa kantaa lääkärintodistusten kiistämiseen. Näin ollen Euroopan parlamentti on kantajan mukaan rikkonut henkilöstösääntöjen 25 artiklaa.

Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH:n 19.3.2001 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia T-64/01)**

(2001/C 173/62)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH, kotipaikka Hampuri (Saksa), on nostanut 19.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Gerrit Schohe, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajat maksamaan kantajalle 1 358 228 euroa 3,75 prosentin korkoineen tuomion julistamisajankohdasta lähtien ja asianmukaisen korvauksen 1.1.1999 tapahtuneesta rahanarvon alenemisesta, kuitenkin vähintään 1,1 prosenttia vuosittain laskettuna 1 358 228 euron määrälle,
- toteaa, että vastaajat ovat velvollisia korvaamaan kantajalle kaikki muut vahingot, jotka ovat aiheutuneet sille asetuksista N:o 1637/98 ja N:o 2362/98, ja erityisesti näihin asetuksiin sisältyneistä sääntelyistä aiheutuneet tai aiheutuvat vahingot,
- määrää oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on myynyt kolmansista maista peräisin olevia banaaneja Itävaltaan, Suomeen ja Ruotsiin.

Kanne koskee kantajan vuoden 1999 viitemäärien laskemista. Kantajan mukaan tälle laskemiselle on ominaista kolme erityispiirrettä, jotka poikkeavat vuodesta 1999 voimassa olleesta markkinajärjestelyn säännöistä ja joiden seurauksena yhteisön toimijoita, sellaisina kuin ne olivat 31.12.1994 asti, on syrjitty uusien jäsenvaltioiden toimijoiden eduksi: Ensinnäkin viitekauden toteamissääntö on muuttunut. Lisäksi yhteisö on vuoden 1999 viitemäärien laskemisessa lähtenyt ylisuurista määristä Itävallan, Suomen ja Ruotsin toimijoiden osalta. Lopuksi vuoden 1999 viitemäärät olisi pitänyt laskea asetuksen N:o 1442/93⁽¹⁾ 3 ja 5 artiklan mukaisesti, mutta ne on laskettu niin sanotun ”tosiasiallisen tuojan” kriteerin perusteella.

Kantaja väittää, että nämä kolme erityispiirrettä ovat johtaneet siihen, että kantaja ja samassa asemassa olevat toimijat ovat saaneet pienemmät viitemäärät kuin jotka ne olisivat saaneet, jos markkinajärjestelyn sääntöjä olisi sovellettu muuttumattomina.

Kantajan tavoitteena on vahingonkorvauksen avulla päästä asemaan, jossa se olisi, jos sen vuoden 1999 viitemäärät olisi laskettu markkinajärjestelyn muuttumattomien sääntöjen mukaisesti.

Vaativustensa tueksi kantaja väittää, että yhteisö on rikkonut asetuksen N:o 1924/95⁽²⁾ 6 artiklaa ja loukannut luottamukensuojan periaatetta, koska se ei ole laskenut kantajan vuoden 1999 markkinaosuuksia asetuksen N:o 1442/93 3 ja 5 artiklan mukaisesti. Yhteisö on loukannut myös takautumiskiellon taustalla olevaa oikeusvarmuuden periaatetta, koska se on soveltanut asetuksen N:o 2362/98⁽³⁾ mukaista jakosysteemiä takautuvasti vuosien 1994–1996 viitemääriin.

Lisäksi uusien jäsenvaltioiden toimijoihin kohdistuvalla erityis-sääntelyllä loukataan EY 34 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaista syrjäntäkieltoa, ja myös perustelut ovat puutteellisia.

Lopuksi maailman kauppajärjestön riitojen ratkaisuelin (Dispute Settlement Body) on todennut, että asetuksissa N:o 1637/98 ja N:o 2362/98 vahvistettu tuontilupien jakojärjestelmä on olennaisin osin ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa. Kantajan mukaan yhteisö on rikkonut tästä päätöksestä johtuvia sitoumuksiaan.

(¹) Banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 10 päivänä kesäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 1442/93 (EYVL L 142, s. 6).

(²) Siirtymätoimenpiteistä banaanien tuontia koskevan tariffikiintiöjärjestelmän soveltamiseksi Itävallan, Suomen ja Ruotsin yhteisöön liittymisen johdosta 3 päivänä elokuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1924/95 (EYVL L 185, s. 24).

(³) Neuvoston asetuksen (ETY) 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan järjestelmän osalta 28 päivänä lokakuuta 1998 annettu komission asetus (EY) N:o 2362/98.

**Internationale Fruchthandelsgesellschaft Weichert & Co:n
19.3.2001 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-65/01)

(2001/C 173/63)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Internationale Fruchthandelsgesellschaft Weichert & Co., kotipaikka Hampuri (Saksa), on nostanut 19.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Gerrit Schohe, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajat maksamaan kantajalle 3 604 232 euroa 2,9 prosentin korkoineen tuomion julistamisajankohdasta lähtien ja asianmukaisen korvauksen 1.1.1999 tapahtuneesta rahanarvon alenemisesta, kuitenkin vähintään 1,1 prosenttia vuosittain laskettuna 3 604 232 euron määrälle,
- toteaa, että vastaajat ovat velvollisia korvaamaan kantajalle kaikki muut vahingot, jotka ovat aiheutuneet sille asetuksista N:o 1637/98 ja N:o 2362/98, ja erityisesti näihin asetuksiin sisältyneistä sääntelyistä aiheutuneet tai aiheutuvat vahingot,
- määrää oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin joihin vedotaan asiassa T-64/01 (Afrikanische Frucht-Compagnie v. neuvosto ja komissio).

Carmine Salvatore Trallin 23.3.2001 Euroopan keskuspankkia vastaan nostama kanne

(Asia T-69/01)

(2001/C 173/64)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Carmine Salvatore Tralli, kotipaikka Nidderau (Saksa), on 23.3.2001 nostanut Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan keskuspankkia vastaan. Kantajan edustajina ovat Rechtsanwalt Norbert Pflüger, Rechtsanwalt Regina Steiner ja Rechtsanwalt Silvia Mittländer.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan keskuspankin pääjohtajan 12.3.2001 tekemän päätöksen, jolla on hylätty kantajan tekemä valitus
- kumoaa vastaajan 29.11.2000 tekemän irtisanomispäätöksen
- toteaa, että kantajan työsuhde vastaajaan on jatkunut ja jatkuu edelleen 31.12.2000 jälkeen
- velvoittaa vastaajan palkkaamaan kantajan vartijaksi sopimuksessa esitettyjen työsuhteen ehtojen mukaisesti
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne perustuu samoihin seikkoihin kuin asia T-373/00, Tralli vastaan Euroopan keskuspankki (EYVL C 61, 24.2.2001), asia T-27/01, Tralli vastaan Euroopan keskuspankki (ei vielä julkaistu) ja asia T-56/01, Tralli vastaan Euroopan keskuspankki (ei vielä julkaistu), mistä syystä oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin näissä oikeudenkäynneissä.

El Territorio Histórico de Alava-Excma. Diputación Foral de Alavan ym. Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan 30.3.2001 nostama kanne

(Asia T-77/01)

(2001/C 173/65)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

El Territorio Histórico de Alava-Excma. Diputación Foral de Alava ym., kotipaikka Espanjassa, on nostanut 30.3.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Ramón Falcón.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ainakin siltä osin kun kyse on riidanalaisen päätöksen 1 artiklan b, c ja d kohdassa mainittujen Norma Foralien 43 §:stä.
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu Espanjan yhtiöverolaeista 31 päivänä lokakuuta 2000 tehdystä komission päätöksestä 2001/168/EHTY⁽¹⁾ liittyen komissio on päättänyt, että kaikki Espanjan viranomaisten yhtiöverosta 26.6.1996 annetun Vizcayan maakuntaneuvoston Norma Foral 3/96 -säädöksen 43 pykälän nojalla, yhtiöverosta 4.7.1996 annetun Guipúzcoan maakuntaneuvoston Norma Foral 7/1996 -säädöksen 43 pykälän nojalla ja yhtiöverosta 5.7.1996 annetun Álavan maakuntaneuvoston Norma Foral 24/1996 -säädöksen 43 pykälän nojalla myöntämä tuki Espanjaan sijoittuneille EHTY:n terästeollisuusyrityksille ei sovellu hiilen ja teräksen yhteismarkkinoille.

Näiden verosäännösten perusteella on mahdollista tehdä 25 %:n verovähennys tietyistä investoinneista, jotka liittyvät muun muassa sivuliikkeiden tai pysyvien toimipaikkojen perustamiseen ulkomaille, ulkomaisten yhtiöiden osakkuuksien hankintaan tai tavaroiden tai palveluiden vientitoimintaa harjoittavien tytäryhtiöiden perustamiseen.

Riidanalainen päätös tehtiin päätöksen 2496/96/EHTY ("Terästukisäännöt") 6 artiklan 5 kohdassa säädetyn menettelyn aloittamista.

Vaativustensa tueksi kantajat väittävät seuraavaa:

- Kyse ei ole tuesta, koska kyseessä olevat säännökset ovat luonteeltaan horisontaalisia ja yleisesti vaikuttavia siten, ettei niistä saatu hyötyä ole tyypiltään alueellista eikä kohdistu pelkästään määrätyn tyyppiin yrityksiin. Kyse ei ole myöskään EHTY:n perustamissopimuksessa tarkoitusta tuesta, ja siksi tämän perustamissopimuksen 4 artiklan c alakohtaa on kantajien mielestä sovellettu virheellisesti; sen lisäksi komissio on käyttänyt väärin harkintavaltaansa perustaessaan päätöksensä EHTY:n perustamissopimukseen.
- Perusteluvollisuuden laiminlyönti, erityisesti sen johdosta, että riidanalaisessa päätöksessä komissio on käyttänyt eri arviointiperusteita tätä kuitenkaan perustelematta.
- Perusteluvollisuuden laiminlyönti ja säännösten virheellinen soveltaminen sen johdosta, että kyseisten toimien toteaminen tueksi ulottuu automaattisesti Norma Foraleihin pelkästään sillä perusteella, että ne sisältönsä puolesta vastaavat valtion verosäännöksiä.

- Riidanalainen päätös on mielivaltainen ja suhteeton, koska päätöksessä ei olla analysoitu mahdollisuuksia sulkea päätöksen piirin ulkopuolelle sitä osaa päätöksessä tarkoitetuista verosäännöksistä.
- ”Terästukisäännöissä” säädetyn menettelyn loukkaaminen muun muassa siitä syystä, ettei päätöksen 2496/96/EHTY 6 artiklan 5 kohdassa mainittua kolmen kuukauden määräaikaa olla otettu huomioon.

(¹) EYVL L 60, 1.3.2001, s. 57.

Merck KgaA:n 10.4.2001 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne.

(Asia T-83/01)

(2001/C 173/66)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Merck KgaA, Saksan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on nostanut 10.4.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on Dominique Dupuis Latour BPDAGL:sta, Pariisi, Ranska.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki:	OSTEOCALCIUM – hakemusnumero 0000955138.
Tavarat tai palvelut:	”Farmaseuttiset; eläinlääkintä- ja terveydenhoitotuotteet” (luokka 5 Nizzan sopimuksen mukaan).
Valituslautakunnassa riitautettu päätös:	Kyseessä olevan tavaramerkin rekisteröinnin evääminen sen perusteella, että merkki on katsottu kuvailevaksi.
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c ja b alakohdan virheellinen soveltaminen.

Association Contre l’Horaire d’Etén 1.4.2001 Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-84/01)

(2001/C 173/67)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Association contre l’Horaire d’Eté, kotipaikka Marly-le Roi (Ranska), on nostanut 1.4.2001 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia ja Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Corinne Lepage ja François Steinmetz.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kesäaikasäännöksistä 19 päivänä tammikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/84/EY, joka on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 2.2.2001.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan asian kantaja on yhdistys, joka on perustettu yleisön huomion kiinnittämiseksi niihin haitallisiin seuruuksiin, joita ajan muuttamisella sen mukaan on. Kantaja vaatii kesäaikasäännöksistä 19 päivänä tammikuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/84/EY kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja väittää, että:

- Oikeudellinen perusta on valittu väärin (EY 95 artikla, entinen 100 a artikla), koska kysymyksessä oleva direktiivi ei täytä siinä asetettua edellytystä jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä eikä sen tavoitteena ole sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta.
- Kysymyksessä oleva direktiivi aiheuttaa ihmisille haittoja ja vaaroja, mitä on pidettävä sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan esteenä.